

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
198

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

638. Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπὸ μονομελῆ σύνθεσιν. 1
639. Περὶ καθορισμοῦ μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως εἰς ἀπάσας τὰς Τυχ. Ὑπηρεσίας καὶ Γραφεῖα, δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ συναφεῖς δαπάνας. 2
640. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου ἐ.ε. Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ο.Δ.Ε.Π.) καὶ Δημοσίου, περὶ ἐπιστροφῆς ἀστικῶν ἀκινήτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐτέρων τοιούτων. 3
641. Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 227)24.4.1964 Β. Δ) τοῦ περὶ ἄρσεως τῆς ἀναδασώσεως ἐκ δημοσίας ἀναδασωτέας ἐκτάσεως 75 στρεμμάτων, ἡ ὅσης καὶ ἐὰν εἶναι, ἐν τῇ περιχῇ Ἀγίας Βαρβάρας—Αἰγάλεω. ... 4
642. Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 492) 64 Β. Δ) τοῦ «περὶ καθορισμοῦ τῆς Ὁργανικῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Παιδαγωγικοῦ Ὁργανοτροφείου (Ὁ Μελιτεύς). 5
643. Περὶ συμπληρώσεως καὶ παρατάσεως θητείας Ἑρανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως Ἀνδριάντος τοῦ ποιητοῦ Κ. Κρυσηνίου. 6
644. Περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ «περὶ ἐνδυνάμεισιν καὶ καθορισμοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων. 7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 638

Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπὸ μονομελῆ σύνθεσιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν : 1. Τὰς διατάξεις α) τῶν ἁρθρῶν 8 παρ. 1 καὶ 25 ἐδ. γ' τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, β) τοῦ ἁρθροῦ τετάρτου τοῦ Ν. Δ. 3845) 1958 «περὶ Κώδικος Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων», γ) τοῦ ἁρθροῦ 7 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 4600) 66 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων» καὶ 2. Σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης. ἐξενεχθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ.

3) 67 πρακτικὸν αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 8 παρ. 1 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων προβλεπόμενα ὅρια ἀρμοδιότητος τῶν ὑπὸ μονομελῆ σύνθεσιν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ὡς ταῦτα ἀναπροσηρμύσθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 435)21—30)7)1964 Β. Δ) τοῦ, διπλασιάζονται, ἤτοι ὀρίζονται τῆς μὲν περιπτώσεως α' εἰς δραχμὰς 20.000, τῆς δὲ περιπτώσεως β' εἰς δραχμὰς 8.000.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 639

Περὶ καθορισμοῦ μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως εἰς ἀπάσας τὰς Τυχ. Ὑπηρεσίας καὶ Γραφεῖα, δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ συναφεῖς δαπάνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 76 τοῦ Νόμου 3811)1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 596)1967 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ συναφεῖς δαπάνας παρέχονται μηνιαίως κατ' ἀποκοπὴν εἰς ἀπάσας τὰς Ταχυδρομικὰς Ὑπηρεσίας, ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1967, πλην τῆς Κ.Υ. τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ταχυδρομείων.

Α'. Εἰς τὰς αὐτοτελεῖς Ταχυδρομικὰς Ὑπηρεσίας καὶ τὰ Τμήματα ἐνίων ἐξ αὐτῶν :

1) Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν	Δραχ. 2.600
2) Διοικητικὸν Κινητῶν Ταχυδρομείων	150

	Δραχ.		Δραχ.
3) Δ)νσιν Ταχ)μικῶν Δεμάτων Ἀθηνῶν	500	41) Πρεβέζης	110
4) Δ)νσιν Ἐκτελωνισμοῦ Δεμάτων Πειραιῶς	500	42) Ρεθύμνης	170
5) Γενικὴν Ἀποδέκην Ταχυδρ. Ὑλικῶν	160	43) Ροδόπης	150
6) Ὑπηρεσίαν Τεχνικῶν Ταχ. Ἐγκαταστάσεων καὶ Αὐτοκινήτων	170	44) Σάμου	140
7) Τμήμα Κινητῶν Ταχυδρομείων Σ.Ε.Κ.	200	45) Σερρών	230
8) Τμήμα Κινητῶν Ταχυδρ. Σ.Π.Α.Π.	150	46) Τρικάλων	130
9) Ὑπηρεσίαν Κινητῶν Ταχυδρομείων Μακεδονίας—Θράκης	200	47) Φιδιώτιδος	190
10) Παράρτημα Ἀποδέκης Ταχυδρ. Ὑλικῶν—Θεσσαλονίκης	50	48) Φλωρίνης	150
		49) Φωκίδος	130
		50) Χαλκιδικῆς	120
		51) Χανίων	300
		52) Χίου	150
Β'. Εἰς τὰς Περιφερειακὰς Ταχυδρομικὰς Ἐπιθεωρήσεις:		Δ'. Εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα Α' Τάξεως:	
1) Ἀθηνῶν	140	1) Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς	90
2) Θεσσαλονίκης	130	2) Ἀγίων Ἀναργύρων	90
3) Ἰωαννίνων	110	3) Ἀγρινίου	140
4) Καβάλας	70	4) Ἀεροδρομίου Ἑλληνικοῦ	180
5) Κοζάνης	70	5) Αἰγάλεω	140
6) Κομοτηνῆς	100	6) Αἰγίνης	60
7) Κορίνθου	70	7) Αἰγίου	120
8) Λαμίας	70	8) Ἀλιβερίου	60
9) Λαρίσης	110	9) Ἀμαλιάδος	100
10) Μεσολογγίου	70	10) Ἀμαρουσίου	110
11) Πατρῶν	110	11) Ἀμπελοκήπων	190
12) Πειραιῶς	130	12) Ἀμφιλοχίας	80
13) Τριπόλεως	100	13) Ἀνδριτσαινῆς	60
14) Χανίων	110	14) Ἀνδρου	60
		15) Ἀνακτόρων	50
Γ'. Εἰς τὰς Ταχυδρομικὰς Διευθύνσεις:		16) Ἀργους	120
1) Γραφείων Περισχῆς Ἀθηνῶν	500	17) Ἀταλάντης	50
2) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	150	18) Βάμου	50
3) Ἀργολίδος	150	19) Βύρωνος	120
4) Ἀρκαδίας	210	20) Γαργαλιάνων	60
5) Ἀρτης	120	21) Γαστούνης	50
6) Ἀττικῆς	370	22) Γιαννιτσῶν	80
7) Ἀχαΐας	620	23) Γλυφάδας	110
8) Βοιωτίας	130	24) Γυθείου	80
9) Γρεβενῶν	110	25) Δάφνης Ἀθηνῶν	130
10) Δράμας	210	26) Διδυμοτείχου	70
11) Ἐβρου	160	27) Ἐλασσόνης	80
12) Εὐβοίας	210	28) Ἐλευσίνος	70
13) Εὐρυτανίας	120	29) Ἡλεκτρ. Σταθμοῦ Πειραιῶς	70
14) Ζακύνθου	110	30) Ἡρακλείου Ἀττικῆς	70
15) Ἡλείας	180	31) Θηβῶν	100
16) Ἡμαθίας	130	32) Θήρας	50
17) Ἡρακλείου	310	33) Θηρείου	110
18) Θεσπρωτίας	110	34) Τεραπέτρας	70
19) Θεσσαλονίκης	1.400	35) Ἰστιαίας	70
20) Ἰωαννίνων	290	36) Καλαβρύτων	60
21) Καβάλας	230	37) Καλλιθέας Ἀθηνῶν	140
22) Καρδίτης	130	38) Καρλοβάσιου	70
23) Καστορίας	120	39) Καρύστου	60
24) Κερκύρας	210	40) Κερατσινίου	110
25) Κεφαλληνίας	160	41) Κηφισίας	100
26) Κιλκίς	130	42) Κονίτης	70
27) Κοζάνης	170	43) Κρεστένων	70
28) Κορινθίας	190	44) Κύμης	70
29) Κυκλάδων	190	45) Κυπαρισσίας	70
30) Λακωνίας	200	46) Λαυρίου	70
31) Λαρίσης	360	47) Λεβίδου	170
32) Λασιθίου	140	48) Λευκοῦ Πύργου	140
33) Λέσβου	210	49) Ληξουρίου	70
34) Λευκάδος	110	50) Λουτρακίου	60
35) Μαγνησίας	360	51) Λιμένος Πειραιῶς	70
36) Μεσσηνίας	310	52) Μακρυγιάννη	130
37) Ξάνθης	130	53) Μεγαλοπόλεως	70
38) Πειραιῶς	1.000	54) Μεγάρων	70
39) Πέλλης	120	55) Μελιγαλᾶ	70
40) Πιερίας	140	56) Μεσσήνης	80

57) Μολάων	Δραχ.	60
58) Μυρίνης	80	
59) Νάξου	60	
60) Νούτης	90	
61) Ναυπάκτου	90	
62) Νεαπόλεως Ἀθηνῶν	130	
63) Νεαπόλεως Κρήτης	70	
64) Νέας Ἰωνίας Ἀττ.	110	
65) Νέας Σμύρνης	110	
66) Νέας Φιλαδελφείας	90	
67) Νέου Φαλήρου	70	
68) Νιγρίτης	70	
69) Νικαίας	120	
70) Ευλοκάστρου	70	
71) Ὀρεστιάδος	70	
72) Ὀμονοίας	170	
73) Παγκρατίου	160	
74) Παλαιού Φαλήρου	110	
75) Παραλίας Καλαμάτας	50	
76) Πατησίων	120	
77) Περιστερίου	120	
78) Πλατ. Συντάγματος	170	
79) Πλωμαρίου	70	
80) Πτολεμαΐδος	90	
81) Πύλου	70	
82) Σητείας	80	
83) Σ.Ε.Κ. Ἀθηνῶν	170	
84) Σιδηροκάστρου Σιντ.	70	
85) Σικυῶνος (Κιάτου)	70	
86) Σπετσών	60	
87) Τήνου	70	
88) Φαρσάλων	70	
89) Φιλιατρών	60	
90) Φιλιατών	70	
91) Χαλανδρίου	110	
92) Ψυχικού	100	

Ε'. Εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Παραρτήματα:

1) Ἀγ. Βαρβάρας Αἰγάλεω	70
2) Ἀγ. Βαρβάρας Π. Φαλήρου	50
3) Ἀγ. Δημητρίου Ἀθηνῶν	50
4) Ἀκροπόλεως	60
5) Ἀμπελοκήπων Θεσ/νίκης	50
6) Ἀνω Πόλεως Πατρῶν	50
7) Βοτανικοῦ	50
8) Γαλατσίου	50
9) Δραπετσώνας	50
10) Εὐόσμου	50
11) Ζωγράφου	100
12) Ἡλιουπόλεως	90
13) Καισαριανῆς	50
14) Καλογρέζης	50
15) Κανήδου	50
16) Κυψέλης	130
17) Λιμένιος Κερκύρας	50
18) Μεταμορφώσεως	50
19) Μπουρναζίου	50
20) Νέας Ερυθραίας	50
21) Νέας Καλλιπόλεως	50
22) Νέας Λαχαναγορᾶς	50
23) Νέας Πεντέλης	50
24) Νέων Λισίων	70
25) Ντεπὼ—Θεσ/νίκης	70
26) Πλατ. Ἡφαιστου (Πύργου Ἡλείας)	50
27) Πλατ. Μεταξᾶ (Θεσ/νίκης)	130
28) Πύλης Χανίων (Ἡρακλείου Κρήτης)	50
29) Σιδηρ. Σταθμοῦ Λαρίσης	50
30) Σταθμοῦ 10, Ἀθηνῶν	170
31) Ταύρου	60
32) Τερψιδέας Ἀθηνῶν	50

Δραχ.

Δραχ.

33) Ὑμηττοῦ	50
34) Φοίνικος	50
35) Χαϊδαρίου	60
36) Χολαργοῦ	70
ΣΤ'. Εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα Β' τάξεως	45
Ζ'. Εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα Γ' τάξεως	40
Η'. Εἰς τὰ Κοινοτικά Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα	200

2. Τὰ ὡς ἄνω ποσὰ καταβάλλονται, ὑπὸ τῶν οἰκείων Δημοσίων Ταμείων, εἰς τοὺς Προϊσταμένους τῶν εἰρημένων Ταχυδρομικῶν, ἐν γένει, Ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως.

3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 132) 28.2.1967 Β.Δ. «περὶ καθορισμοῦ μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα Β'—Γ' τάξεως καὶ Κοινοτικά διὰ γραφικά (Φ.Ε.Κ. 29) 7.3.67, τεῦχος Α'», καταργεῖται.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν Ὑπουργοῦς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**ΙΩΑΝ. ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ**

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 640

(3)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου ἐ.ε. Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ο.Δ.Ε. Π.) καὶ Δημοσίου, περὶ ἐπιστροφῆς ἀστικῶν ἀκινήτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐτέρων τοιούτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: Τὸ ἄρθρον 26 παράγραφος 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 3096) 1954 «περὶ διαλύσεως ὑφισταμένων εἰσέτι ἀγροληψιῶν καὶ ἐξαγορᾶς ψιλῆς κυριότητος ἐμφοτευτικῶν κτημάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσουμεν:

*Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ κάτωθι ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου ἐ.ε. Σύμβασις μεταξὺ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ο.Δ.Ε.Π.) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου «περὶ ἐπιστροφῆς ἀστικῶν ἀκινήτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐτέρων τοιούτων».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Περὶ ἐπιστροφῆς ἀστικῶν ἀκινήτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐτέρων τοιούτων.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργούσης διὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ), ἐκπροσωπούμενων ἀμφοτέρων, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 26 τοῦ Ν.Δ. 3096) 1954 «περὶ διαλύσεως ὑφισταμένων εἰσέτι ἀγροληψιῶν καὶ ἐξαγορᾶς ψιλῆς κυριότητος ἐμφοτευτικῶν κτημάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου, δυνά-

μει του αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ Νομ. Δ)τος, ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, συμφωνοῦνται τ' ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1952 συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργησάσης διὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1952 Β. Δ)τος «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1952 συμβάσεων μεταξὺ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ΟΔΕΠ) καὶ τοῦ Δημοσίου περὶ ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων κλπ.», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 289 τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1952 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), εἶχον παραχωρηθῆ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον πρὸς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. κατὰ πλήρη κυριότητα δικαίωμα, περιληφθέντα εἰς τὸν πίνακα Δ' τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως (ἐν σελίδι 2126—2129) τὰ ὡς κατωτέρω ἀκίνητα, καίμενα ἐν Θεσσαλονίκῃ:

α) Ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 86 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασ. Σοφίας 9.

β) Ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 87 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασ. Σοφίας 11.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων διεπιστώθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι τμήματα τούτων καὶ συγκεκριμένως τμήμα τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 86 ἀκινήτου ἐμβαδοῦ 536 τ.μ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ διωρόφου οἰκοδομῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βασιλίσσης Σοφίας καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τμήμα τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 87 ἀκινήτου ἐμβαδοῦ 418 τ.μ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ διωρόφου οἰκοδομῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας 11 καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου δὲν ἦν ὡς εἰς τὸ Δημοσίον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐν ἀρχῇ συμβάσεως, ἀλλὰ εἰς τὸ Τάμιον Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἀποτελοῦν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

Ἡ ἀξία τῶν ὡς ἄνω τμημάτων, ὡς αὕτη καθορίσθη ὑπὸ κοινῆς ἐξ ἐκπροσώπων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Ἐπιτροπῆς ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 15.741.000.

Ἄρθρον 2.

1) Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγραφόμενα τμήματα τῶν ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 86 καὶ 87 ἀκινήτων ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον ὁ Ὁργανισμὸς Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) ἐπιστρέφουσι, δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 26 παρ. 2 περ. α' τοῦ Ν. Δ)τος 3096/1954, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

2) Ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ ἐκδοθησομένου κυρωτικοῦ τῆς παρούσης Συμβάσεως Βασιλικῆς Διατάγματος ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον ὁ ΟΔΕΠ ἀποξενοῦνται ὁριστικῶς παντὸς δικαίωματος αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων, ὅτι, ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας, μεθίστανται, δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως, αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἐτέρας τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

3) Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγραφόμενα τμήματα ἀκινήτων ἢ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον ὁ ΟΔΕΠ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ταῦτα φέρονται παραχωρηθέντα διὰ τῆς ἐν ἀρχῇ συμβάσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν ΟΔΕΠ δοθέντος, ὅτι ὁ ΟΔΕΠ οὐδέποτε ἐπελήφθη τῆς νομῆς τῶν ἀκινήτων τούτων.

Ἄρθρον 3.

1) Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπιστρεφόμενων, συμφώνως πρὸς τὸ προηγουμένον ἄρθρον, ἀκινήτων, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παραχωρεῖ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ) τὰ κατωτέρω ἀκίνητα:

α) Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Βιβλίου Καταγραφῆς κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφερείας Θεσσαλονίκης 1502)1527 ἀκίνητον (διώροφος οἰκοδομὴ μετ' ἀποθηκῶν) εὐρισκόμενον εἰς τὸ ἐξάκτιον τοῦ οἰκοπέδου μετὰ τοῦ ἐκ τ.μ. 280 οἰκοπέδου τοῦ ἢ ὅσον

καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον, καίμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Στρατοῦ 49 (πρώην 47) καὶ συνορευόμενον ἀνατολικῶς μετ' ἀκίνητον Σοφίας Μιχαηλίδου, δυτικῶς μετ' ἀκίνητον ΟΔΕΠ ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 1477—1500, ἀρκτικῶς μετ' ἀκίνητον γήρας Γερασίου καὶ μεσημβρινῶς μετ' ἀκίνητον Πολυβίου Ζερβοπούλου.

β) Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Βιβλίου Καταγραφῆς κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφερείας Θεσσαλονίκης 1682 ἀκίνητον (τμήμα) (διώροφος οἰκοδομὴ μετ' ἡμιὑπογείου) μετὰ τοῦ ἐκ τ.μ. 1.115 οἰκοπέδου τοῦ ἢ ὅσον καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον καίμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασ. Ὀλγας 205 καὶ συνορευόμενον Ἀνατολικῶς μετ' ἀκίνητον Μαίρης Δρακοπούλου, Δυτικῶς μετ' Λεωφόρον Βασ. Ὀλγας, Ἀρκτικῶς μετ' ἀκίνητον Θεοδοσίου Σλούπογλου καὶ Γ. Ἰωαννίδη καὶ μεσημβρινῶς μετ' ἀκίνητον Σόλωνος Ἀστεριάδου καὶ Ἀγγ. Νατάση.

γ) Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Βιβλίου Καταγραφῆς κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφερείας Θεσσαλονίκης 1812 ἀκίνητον (δύο οἰκοδομαὶ ἢ μία τριώροφος καὶ ἡ ἑτέρα ἰσόγειος) μετὰ τοῦ ἐκ τ.μ. 360 οἰκοπέδου τοῦ ἢ ὅσον καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον καίμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Βασ. Ὀλγας 180 καὶ συνορευόμενον, Ἀνατολικῶς μετ' Λεωφ. Βασ. Ὀλγας, Δυτικῶς μετ' ἀκίνητον Νικολάου Τρύπου, Ἀρκτικῶς μετ' ἀκίνητον Γεωργίου Μητσοπούλου καὶ μεσημβρινῶς μετ' ἀκίνητον Θρασυβούλου Μακιοῦ.

δ) Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Βιβλίου Καταγραφῆς κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφερείας Θεσσαλονίκης 1829 ἀκίνητον (διώροφος οἰκοδομὴ μετ' ὑπογείου) μετὰ τοῦ ἐκ τ.μ. 790 οἰκοπέδου τοῦ ἢ ὅσον καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον καίμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Βασ. Ὀλγας 165 καὶ συνορευόμενον, Ἀνατολικῶς μετ' ἀκίνητον Καλλιόπης Κουμιάτου, Δυτικῶς μετ' Λεωφ. Βασ. Ὀλγας, Ἀρκτικῶς μετ' ἀκίνητον ΟΔΕΠ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Β.Κ. 1606 καὶ μεσημβρινῶς μετ' ἀκίνητον Δημητρίου Τουρπάλη καὶ

ε) Τὸ ὑπ' ἀριθ. Βιβλίου Καταγραφῆς κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφερείας Θεσσαλονίκης 1393 ἀκίνητον (ἰσόγειον κατ' ἄστυγμα μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸ καὶ περίεξ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 83,50 τ.μ. ἢ ὅσον καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον, καίμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντινουπόλεως 105 καὶ συνορευόμενον, Ἀνατολικῶς μετ' Ἀθανάσιον Βογδάνου, Δυτικῶς μετ' ὁδὸν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀρκτικῶς μετ' τὴν ὑπὸ κατάργησιν ὁδὸν Τομπάζη καὶ μεσημβρινῶς μετ' ἀκίνητον πρώην Δημοσίον (Β.Κ. 1394) νῦν Ο.Δ.Ε.Π.

2) Ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ ἐκδοθησομένου κυρωτικοῦ τῆς παρούσης συμβάσεως Β. Δ)τος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀποξενοῦται ὁριστικῶς, δυνάμει τῆς παρούσης καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 26 παρ. 2 περ. α' τοῦ Ν.Δ. 3096/1954, παντὸς δικαίωματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περιγραφόμενων ἀκινήτων, ὅτι ὁ Ὁργανισμὸς Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ) ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας καθίσταται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἐτέρας τινὸς διατυπώσεως κύριος καὶ νομὸς τῶν ἀκινήτων τούτων.

Εἰδικώτερον συμφωνεῖται ὅτι τὸ κύριος καὶ ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης συμβάσεως τελεῖ ὑπὸ τὴν αἴρεσιν ὅτι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Δ)τος τοῦ κυρωτικοῦ ταύτης δὲν θὰ ἔχη ἐκδοθῇ Β. Δ)γμα ἀπονομῆς χάριτος εἰς τοὺς δοσιλόγους, εἰς τοὺς ὁποίους ἄλλοτε ἀνῆκον τὰ ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 1393 καὶ 1502)1527 ἀκίνητα.

Αὐτόνητον τυγχάνει ὅτι ὑπὸ τὴν αἴρεσιν ταύτην συντελεῖται καὶ ἡ μεταβίβασις διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον καὶ τούτων ἔχει κατὰ τὴν κύριον τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τίτλῳ δημοσύσεως.

3) Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παραχωρούμενα ἀκίνητα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν ΟΔΕΠ ἔσονται ἐλεύθερα ὑποθήκης, ἐπικαρπίας, τρίτου ἐκνικήσεως κατασχέσεως καὶ παντὸς ἐν γένει ἐμπραγμάτου ἐάρους, ὡς καὶ ἀπ' ἀπληγμένα ρυμοτιμίας, βάσει τοῦ ἰσχύοντος, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ κυρωτικοῦ τῆς παρούσης συμβάσεως Β. Δ., ρυμοτομικοῦ σχεδίου.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ παραχωρούμενα ὡς ἄνω ἀκίνητα ἢ τι ἐκ τούτων ἤθελον εὐρεθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων ὡς μὴ ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ βεβαρημένα δια

των ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ βαρῶν ἢ ἐπίδικα ἢ ρυμοτομούμενα καὶ καθιστάμενα μὴ ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα ἢ μετατρεπόμενα εἰς κοινοχρήστους χώρους, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε μεταβιβάσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερων εἰς τὸν Ο.Α.Ε.Π. καὶ αἰτῆται τοῦτου ἀναπληροῦνται δι' ἐτέρων ἴσης ἀξίας ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, ἀπληλαγμένων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω νομικῶν καὶ πραγματικῶν ἐλαττωμάτων.

Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων τούτων καθορίσθη ὑπὸ κοινῆς ἐξ ἐκπροσώπων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ο.Α.Ε.Π. Ἐπιτροπῆς εἰς δραχ. 15.745.000.

Ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 4.000 προκύπτουσα διαφορά μεταξὺ τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ο.Α.Ε.Π. ἐπιστρεφέντων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ἀντικατάστασιν τούτων παραχωρουμένων ἀκινήτων θάλει ρυθμισθῇ κατὰ τὴν δι' ἐτέρας συμβάσεως ἐπιστροφὴν ὑπὸ τοῦ Ο.Α.Ε.Π. εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β.Κ. 85 ἀκινήτου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅποτε θὰ παραχωρήσῃ τὸ Δημόσιον εἰς τὸν Ο.Α.Ε.Π. ἀκίνητα ἴσης ἀξίας, ἢ ὅποια θὰ συμπληρωθῇ καὶ διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 4.000 δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1967

Διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν Ὁργανισμὸν Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο.Α.Ε.Π.)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος

† Ὁ Ἀθηνῶν ἹΕΡΩΝΥΜΟΣ

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοὶ

Γεωργίας Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Α.Α. ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 641

Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 227)24.4.1964 Β. Δ)τος περὶ ἄρσεως τῆς ἀναδασώσεως ἐκ δημοσίας ἀναδασωτέας ἐκτάσεως 75 στρεμμάτων, ἡ ὅσης καὶ ἐὰν εἶναι, ἐν τῇ περιοχῇ Ἀγίας Βαρβάρας—Αἰγάλεω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, στήριζομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 899)15.9.1967 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀνακαλοῦμεν, ἀφ' ἧς ἰσχύσε, τὸ ὑπ' ἀριθ. 227)24.4.64 Διάταγμα Ἡμῶν, «περὶ ἄρσεως τῆς ἀναδασώσεως ἐκ δημοσίας ἀναδασωτέας ἐκτάσεως 75 στρεμμάτων, ἡ ὅσης καὶ ἐὰν εἶναι, ἐν τῇ περιοχῇ Ἀγίας Βαρβάρας—Αἰγάλεω», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 71 τεύχος Α' τῆς 29.4.1964 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(5)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 642

Περὶ ἀντικατάστασεως τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 492)64 Β. Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ τῆς Ὁργανικῆς συνθέσεως τοῦ πρωτοδικοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Παπασφείου Ὁρφανοτροφείου «Ὁ Μελετιεύς».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: α) Τὸ ἄρθρον 21 παρ. 1 τοῦ Ν. 1811) 1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Ὑπαλλή-

λων», β) Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 762)1965 Β. Δ. «περὶ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κ.λ.π.», γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 9101)73)1967 ἀπόφασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιότητων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β' 78)1967, δ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 520)1967 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ΑΣΔΥ, ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 598)1967 ὁμοίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 492)1964 Β. Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ τῆς ὁργανικῆς συνθέσεως τοῦ πρωτοδικοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Παπασφείου Ὁρφανοτροφείου «Ὁ Μελετιεύς» (ΦΕΚ 142)64, τ. Α'), ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὸν Κλάδον Β4 Πρωτοδικοῦ Ἐργαστηρίων:

α) Πτυχίον Μέσης Τεχνικῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Ἐργαστηρίων ἀναλόγου πρὸς τὸ Ἐργαστήριον Τμήματος ἢ ἀπολυτήριον ἐργαστηρίου Τεχνικῆς Σχολῆς (ιδιωτικῆς) ἀναλόγου πρὸς τὸ Ἐργαστήριον Τμήματος καὶ ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος μετ' ἐξέτασιν συμφώνως πρὸς τὰ Ν. Δ. 1097)42 καὶ 2628)53, καὶ

β) ἀνάλογος διδακτικὴ ἱκανότης.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοὺς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ

(6)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 643

Περὶ συμπληρώσεως καὶ παρατάσεως θητείας Ἑραυλικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως Ἀνδριάντος τοῦ ποιητοῦ Κ. Κρυστάλλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰ ἄρθρα 122—126 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101)1931 «περὶ διενεργείας ἐράων, φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν κ.λ.π.».

2) Τὰ ὑπ' ἀριθ. 471)4.5.1966 καὶ ὑπ' ἀριθ. 674)16.8.1966 Β. Δ. δι' ὧν συνεστήθη Ἑραυλικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ ποιητοῦ Κ. Κρυστάλλη.

3) Τὴν ἀπὸ 20.9.1967 αἴτησιν τῆς ὡς ἄνω Ἑραυλικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ συμπληρώσεώς της καὶ παρατάσεως τῆς θητείας της, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ι. Συμπληροῦντες τὴν σύνθεσιν τῆς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 471) 4.5.1966 καὶ ὑπ' ἀριθ. 674)16.8.1966 Β. Δ. συσταθείσης Ἑραυλικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος ποιητοῦ Κ. Κρυστάλλη, ὀρίζομεν εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Βασ. Κρυστάλλη καὶ Κωνστ. Βλάχου, Ἀντ)γου ἐ.δ., τοὺς:

1) Ἰωάννην Τρικαλινόν, Καθηγητὴν Πανεπιστημίου, καὶ

2) Νικόλαον Ἀθανασίου, Δικηγόρον.

ΙΙ. Παρατείνομεν τὴν θητείαν τῆς ὡς ἄνω Ἑραυλικῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 31.12.1969.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1967

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ

(7)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 644

Περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ «περὶ ἐνδικοιτησεως καὶ καθορισμοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων».

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4473(1965) «περὶ ἐλέγχου τῆς Ναυσιπλοίας, Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων κλπ.».

β) Τὸ Ν. Δ. 4258(1962) «περὶ κυρώσεως τῆς υπογραφείσης ἐν Λονδίῳ Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ (1960) κλπ.».

γ) Τὴν ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

*** Ἀρθρον 1.**

1. Ἐγκρίνεται καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ὑπὸ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων συνταχθεὶς Κανονισμὸς «περὶ ἐνδικοιτησεως καὶ καθορισμοῦ ἐπιβατῶν τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων».

2. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ καταργεῖται ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5702)25.2.35 (ΦΕΚ 35 Β' 16.3.1935) Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως ἐγκριθεὶς Κανονισμὸς «περὶ τρόπου καθορισμοῦ ἐπιβατῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων» ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 43133)2263)10.7.56 (ΦΕΚ 152 Β') 4.8.1956) Ἀπόφασις Ὑ.Ε.Ν. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ «περὶ τρόπου καθορισμοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων», πλὴν ὅπου διὰ ρητῶν διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένου Κανονισμοῦ διατηροῦνται: ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τῶν προϋφιστάμενων τοιούτων.

*** Ἀρθρον 2.**

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ἐγκρινόμενου Κανονισμοῦ ὅπου προβλέπεται αὕτη διὰ τὰ ὑπάρχοντα πλοία δέον νὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῇ μέχρι τοῦ χρόνου ἀνανεώσεως τοῦ Πρωτοκόλλου Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν ἢ προκειμένου, περὶ νεονηολογούμενων πλοίων πρὸ τοῦ ἐφοδιασμοῦ των διὰ Πρωτοκόλλου Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁσάκις, εἰς περίπτωσιν ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας πλήρης συμμόρφωσις πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κυρουμένου Κανονισμοῦ, ἢ ἀναγκαία παράτασις διὰ χορηγῆται μετὰ δεόντως ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων. Ἡ χορηγούμενη προθεσμία συμμορφώσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 12 μῆνας.

3. Κατὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τῆς Ε.Ε.Π. ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς 15-ημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ὑπόβολη εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων ἐγγραφῆς προσφυγῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπόβληθείσης προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφαίνεται τελεσιδικίως ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τῶν:

α) Καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου εἰς τὴν ἑδραν τῆς Ναυπηγικῆς.

β) Προέδρου τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος.

γ) Τμηματάρχου Ναυπηγικοῦ Τμήματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων.

δ) Τμηματάρχου Ναυτιλιακοῦ Τμήματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων τῶν ἀνωτέρω ἀναπληρουμένων ἀντιστοίχως παρὰ τοῦ Τμηματάρχου Ναυπηγικοῦ Τμήματος Ε.Ε.Π., παρ' ἐνὸς τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, παρ' ἐνὸς ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει Ἐμπορικῶν Πλοίων ὑπηρετούντων ναυπηγῶν καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ Α.Σ. ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐπιθεωρήσει Ἐμπορικῶν Πλοίων ὑπηρετούντων.

4. Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ ὅποια δὲν ἀποτελοῦν προσωπικὸν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων καταβάλλεται ἀποζημίωσις ὑπὸ τοῦ πλοιοκτῆτου καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περὶ ἐνδικοιτησεως καὶ καθορισμοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων».

ΜΕΡΟΣ Α' — ΟΡΙΣΜΟΙ — ΕΦΑΡΜΟΓΗ

*** Ἀρθρον 1.**

Ὁρισμοί:

Κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν νοεῖται.

Ε.Ε.Π.: Ἡ Ἐπιθεωρήσις Ἐμπορικῶν Πλοίων.

Ἐπιβάτης: Πᾶν πρόσωπον μεταφερόμενον διὰ τοῦ πλοίου ἐκτὸς τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος. Πρόσωπα ἡλικίας ἄνω τοῦ ἐνὸς ἔτους θεωροῦνται ὡς ἐπιβάται.

Ἐπιβατηγόν: Πᾶν πλοῖον τὸ δυνάμενον νὰ μεταφέρῃ ἄνω τῶν δώδεκα (12) ἐπιβατῶν.

Ὑπάρχον πλοῖον: Τὸ ἐπιβατηγόν πλοῖον τοῦ ὁποίου ἡ τρόπις ἐτέθη πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Νέον πλοῖον: Τὸ ἐπιβατηγόν τοῦ ὁποίου ἡ τρόπις ἐτέθη κατὰ ἢ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ φορτηγὸν πλοῖον ἐφ' ὅσον ἡ μετασκευὴ τούτου εἰς ἐπιβατηγὸν ἤρξατο κατὰ ἢ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Προκειμένου περὶ μετασκευῆς ὑπάρχοντος ἐπιβατηγοῦ πλοίου εφαρμόζονται αἱ περὶ νέων πλοίων διατάξεις, ἐφ' ὅσον ἡ ὅλη κατασκευὴ τοῦ πλοίου δὲν ἐμποδίζει τὴν τοιαύτην προσαρμογὴν.

Χειμερινὴ περίοδος: Τὸ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 31 Μαρτίου χρονικὸν διάστημα.

Ἡμερινοὶ πλόες: Οἱ ἐκτελούμενοι μεταξὺ τῶν ὥρων 06.00 ἕως 20.00 κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καὶ 05.00 ἕως 22.00 κατὰ τὴν θερινὴν τοιαύτην καὶ τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ διάρκεια δὲν ὑπερβαίνει τὰς 12 ὥρας.

Περιηγητικοὶ πλόες: Οἱ ἐκτελούμενοι ὑπὸ πλοίων κυκλικῶς συνήθως πλόες πρὸς μεταφορὰν περιορισμένου ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν ἐπὶ σκοπῷ περιηγήσεως ἢ ἀναψυχῆς. Οἱ πλόες οὗτοι ἐφ' ὅσον συμπληροῦνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας λογίζονται ὡς ἡμερινοὶ πλόες κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

*** Ἀρθρον 2.**

Ἐφαρμογὴ.

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς ἐπιβατηγοῦ πλοίου ὑπὸ Ἑλληνικὴν Σημαίαν.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὰ πλοία διακρίνονται ὡς κάτωθι:

α) Πλοία Ἐξωτερικοῦ: Τὰ συνήθως ἐκτελοῦντα μόνον διεθνεῖς πλόας.

β) Ἀκτοπλοϊκά: Τὰ ἐκτελοῦντα πλόας μεταξὺ Ἑλληνικῶν λιμένων.

3. Μικρὰ πλοία μέχρι 50 κόρων, ὀλικῆς χωρητικότητος ἐκτελοῦντα βραχεῖς πλόας, ἐντὸς προησπισμένων περιοχῶν κατὰ τὸ διάστημα μόνον τῆς ἡμέρας καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοπικῶν μόνον συγκοινωνιῶν ἐξαίρουνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ρητῶς ὀρίζεται.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

"Αρθρον 3.

Διάκρισις χώρων έπιβατών.

1. Υπόφραγμα είναι πᾶς χώρος περιλαμβανόμενος μεταξὺ δύο πλήρων μονίμων μεταλλικών ἢ ξυλίνων καταστρώματων τοῦ πλοίου.

Τὸ ἐλάχιστον ὕψος τοῦ υποφράγματος, ἵνα χρησιμοποιῆται δι' ἐπιβάτας δέον νὰ μὴ εἶναι κατώτερον τῶν 2,10 μ. μετρούμενον ἀπὸ τοῦ ἐπιστρωμένου δαπέδου μέχρι τοῦ κατωτέρου σημείου τῆς κατασκευῆς τοῦ υπερκειμένου καταστρώματος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ζυγῶν αὐτοῦ.

2. Ὑπερκατασκευάσματα εἶναι πᾶς ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου καταστρώματος μονίμως κλειστὸς καὶ ἐστεγασμένος χώρος, ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται ἀπὸ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν τοῦ πλοίου καὶ εἶναι κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου καταστρώματος, διὰ μονίμου διαφράγματος ἢ διαφραγμάτων στεγανῆς καὶ ἰσχυρᾶς κατασκευῆς, ἐλάχιστον καθαρῷ ὕψους 2,10 μ.

3. Ὑπερστεγάσματα εἶναι πᾶς ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου καταστρώματος ἢ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐνὸς υπερκατασκευάσματος μονίμως κλειστὸς καὶ ὅλας τὰς πλευρὰς ἐστεγασμένος χώρος, ἐλάχιστον ὕψους καθαρῷ 2,10 μ..

4. Ἐστεγασμένος εἶναι πᾶς ἐπὶ οἰουδήποτε ἐλευθέρου καταστρώματος χώρος ὕψους, τοῦλάχιστον 2,10 μ. ἐστεγασμένος διὰ μονίμου σιδηροῦ ἢ ξυλίνου στεγανοῦ προφυλακτικῷ καταστρώματος καὶ τοῦ ὁποίου αἱ πλευραὶ κατὰ τὸ διάμηκες τοῦ πλοίου εἶναι προφυλαγμέναι διὰ στεγανῶν μονίμων τοιχωμάτων καὶ ὅλων τὸ ὥς ἄνω ὕψος, αἱ δὲ πλευραὶ κατὰ τὸ ἐγκάρσιον εἶναι ὁμοίως προφυλαγμέναι διὰ μονίμων ἢ μὴ σιδηρῶν ἢ ξυλίνων διαφραγμάτων.

5. Ἐσκιασμένος εἶναι πᾶς ἐπὶ οἰουδήποτε ἐλευθέρου καταστρώματος χώρος, ἐστεγασμένος ὑπὸ μονίμου ἢ μὴ, ἀλλὰ πάντως στεγανοῦ μεταλλικοῦ ἢ ξυλίνου ἢ καὶ ὀδονίνου καλύμματος καὶ τοῦ ὁποίου αἱ πλευραὶ καὶ τὰ πρὸς τὰ χαμηλότερα καταστρώματα ἢ τὴν θάλασσαν ἄκρα προστατεύονται ἐπαρκῶς ὑπὸ μονίμου δρυφάκτου ἢ κιγκλιδώματος.

6. Αἱ ἀφορώσαι εἰς τὸ ἐλάχιστον ὕψος τῶν υποφραγμάτων καὶ λοιπῶν ὑφισταμένων χώρων διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ὑπαρχόντων ἐπιβατηγῶν πλοίων.

"Αρθρον 4.

Καταστρώματα ἐπιβατῶν.

1. Καταστρώματα ἐλεύθερα ἢ μὴ, θεωροῦνται κατ'ἀλληλα δι' ἐνδιαίτησιν καὶ μεταφορὰν ἐπιβατῶν, ἐὰν εἶναι ἰσχυρᾶς κατασκευῆς καὶ προκειμένου μὲν περὶ ἐπενδεδυμένων διὰ ξυλείας, ἀρκούντως λεῖα καὶ μετ' ἐπαρκοῦς διανάξεως, προκειμένου δὲ περὶ σιδηρῶν ἢ χαλυβδίνων, κεκαλυμμένα διὰ ξυλίνης ἐπιστρώσεως, πάχους 0,05 μ. τοῦλάχιστον ἢ ἄλλου καταλλήλου ὕλικου τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπιθεωροῦσης Ἀρχῆς.

2. Ἐλεύθερα καταστρώματα, χρησιμοποιούμενα ὑπὸ ἐπιβατῶν, δέον νὰ εἶναι ἐπαρκῶς προφυλαγμένα εἰς τὰς πλευρὰς διὰ δρυφάκτου ἢ κιγκλιδώματος.

3. Ἐπαρκῆς προστασία θεωρεῖται ὅτι ὑπάρχει προκειμένου μὲν, περὶ δρυφάκτου ὅταν τὸ ὕψος τούτου μετρηθῇ ἀπὸ τῆς ἐπιστρώσεως τοῦ ἐλευθέρου καταστρώματος εἶναι κατ' ἐλάχιστον ὕψους 1,10 μ. καὶ αἱ θυρίδες δρυφάκτου φέρουσιν προστατευτικὸν σταυροειδὲς ἢ ἐσχάρωτὸν κιγκλιδῶμα, προκειμένου δὲ περὶ κιγκλιδώματος ὅταν τὸ ὕψος τούτου μετρούμενον ὥς ἄνω εἶναι κατ' ἐλάχιστον ὕψους 1,10 μ. καὶ αἱ κιγκλίδες ἀπέχουν ἀλλήλων οὐχὶ πλέον τῶν 0,20 μ. ἐντὸς ἐὰν προβλέπεται ἰσχυρὸν δικτυωτὸν.

"Αρθρον 5.

Θέσεις Ἐπιβατῶν.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν καθορίζεται κατὰ θέσεις ἢ καὶ ἐναιίως ἀναλόγως τῆς ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως τῶν χώρων ἐπιβατῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ εἶδους τῶν πλοίων οὓς προῶρισται νὰ ἐκτελῇ.

2. Αἱ θέσεις κατὰ κατηγορίας πλοίων ἐπιτρέπεται νὰ ὀρίζονται ὡς κάτωθι: Πρώτη, Δευτέρα, Τουριστικὴ καὶ Τρίτη θέσις, σαφῶς διαχωριζομένων ἀλλήλων δι' ἐνδεικτικῶν πινακίδων.

Προκειμένου περὶ πλοίων διαθετῶν ἐνιαίαν θέσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθήκαι ἐνδιαίτησεως κατὰ κατηγορίαν θαλαμίσκων ὡς αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς διαφοροποιήσεως τῶν ναύλων δέον νὰ εἶναι τοῦλάχιστον αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπόμεναι διὰ τὴν Α', Β', ἢ Τουριστικὴν θέσιν.

3. Τὰ ἐπιβατηγὰ πλοία δύνανται νὰ ἔχουν ὅλας ἢ τινὰς ἐκ τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων θέσεων ἢ μίαν ἐνιαίαν δι' ἅπαντας τοὺς ἐπιβάτας.

4. Ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν ὅλων τῶν θέσεων ἐπὶ τῶν πλοίων ἐξωτερικοῦ παραμένει ἀμετάβλητος κατὰ τὴν χειμερινὴν καὶ θερινὴν περίδον.

5. Ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν ἐπὶ τῶν ἀκτοπλοικῶν πλοίων, θέσεων πρώτης, δευτέρας καὶ τουριστικῆς παραμένει ἐπίσης ἀμετάβλητος.

6. Ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν τρίτης θέσεως τῶν ἀκτοπλοικῶν ἐπιβατηγῶν διακρίνεται εἰς τοιοῦτον χειμερινῆς καὶ θερινῆς περιόδου. Διὰ ἐπιβατηγὰ πλοία ἐκτελοῦντα πλόας ἐντὸς τῆς Μεσογείου ἐπιτρέπεται αὐξήσει τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν θέρους, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὑφίστανται κατάλληλοι χώροι ἐσκιασμένοι κατ' ἀναλογίαν 1,50 τ.μ. ἀνὰ ἐπιβάτην καὶ πληροῦνται αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ. Ἡ παρεχόμενη αὐξήσει δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 3500 τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβαινόντων.

7. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τῶν ἐκτελούντων ἡμερινοὺς πλόας πλοίων δύναται νὰ εἶναι διάφορος κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος, ἀναλόγως τῆς ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως τοῦ πλοίου.

"Αρθρον 6.

Υποχρέωσις διαθέσεως κλίνης.

1. Εἰς τὰ πλοία ἐξωτερικοῦ δέον νὰ προβλέπεται διαθέσις κλίνης δι' ὅλους τοὺς ἐπιβάτας χειμῶνος ἀνεξαρτήτως θέσεως. Κατ' ἐξίρσεις εἰς πλοία ἐκτελοῦντα πλόας ἐντὸς τῆς Μεσογείου, δύναται, ἀντὶ κλίνης, νὰ διατίθενται διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως καθίσματα ἀεροπορικοῦ τύπου (μετὰ ρυθμιστικοῦ μοχλοῦ κινήσεως ἐρεισινώτου).

2. Διαθέσις κλίνης δι' ὅλους τοὺς ἐπιβάτας εἶναι ἐπίσης υποχρεωτικὴ καὶ εἰς τὰ ἐκτελοῦντα περιηγητικοὺς πλόας πλὴν τῶν ἐκτελούντων ἡμερινοὺς περιηγητικοὺς πλόας.

3. Εἰς τὰ ἀκτοπλοικὰ πλοία, πλὴν τῶν ἐκτελούντων ἡμερινοὺς πλόας, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ διαθέσις κλίνης διὰ τοὺς ἐπιβάτας Α', Β' καὶ τουριστικῆς θέσεως. Ἡ διαθέσις κλίνης ἢ καθισμάτων ἀεροπορικοῦ τύπου μετὰ ρυθμιστικοῦ μοχλοῦ κινήσεως ἐρεισινώτου διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως χειμῶνος εἶναι υποχρεωτικὴ διὰ τὰ ἀναγνωρίζόμενα μετὰ ἐν έτος μετὰ τὴν ἐναρξιν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐπιβατηγὰ πλοία.

4. Εἰς τὰ ἐκτελοῦντα ἡμερινοὺς πλόας πλοία ἀντὶ κλίνης δύναται νὰ διατίθενται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἀρθρου 26 παρ. 2 (β) καὶ 27 παρ. 2 (β), ἀναλόγως τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἐκτελουμένων πλοίων, εἰς εἰδικὰ διαμερίσματα ἢ αἰθούσας πτυσσόμεναι κλιναὶ ἢ ἀνάκλιντρα ἢ καὶ ἄνετα καθίσματα.

"Αρθρον 7.

Ἐνδιαίτησις κατὰ θέσεις.

1. Χῶροι διὰ νὰ χαρακτηρισθῶσι κατάλληλοι πρὸς ἐνδιαίτησιν ἐπιβατῶν δέον νὰ εὐρίσκωνται:

α) Προκειμένου περὶ ἐπιβατῶν Α' θέσεως ἐπὶ τοῦ κυρίου καταστρώματος (καταμετρήσεως) ἢ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ κύριον καταστρώμα υπερκατασκευασμάτων ἢ υπερστεγασμάτων ἢ μέχρι τοῦ πρώτου ὑπ' αὐτὸ υποφράγματος καὶ

β) Προκειμένου περὶ ἐπιβατῶν Β', τουριστικῆς καὶ Γ' θέσεως, εἴτε ἐντὸς υποφραγμάτων ἐπαρκῶς ἐκτελούμενων συμφῶνως τῷ ἀρθρῳ 9, εἴτε ἐντὸς υπερκατασκευασμάτων ἢ υπερστεγασμάτων.

2. Επιφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6 δύναται νὰ προβλεπῇται ἐνδιαίτησις ἐπιβατῶν τρίτης θέσεως καὶ εἰς ἐστεγασμένους χώρους κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 20 κατὰ δὲ τὴν θερινὴν περίοδον καὶ εἰς ἐσκαλισμένους τοιοῦτους.

Ἄρθρον 8.

Γενικαὶ προϋποθέσεις καταλληλότητος χώρων ἐνδιαίτησεως ἐπιβατῶν.

1. Πάντες οἱ προοριζόμενοι πρὸς ἐνδιαίτησιν τῶν ἐπιβατῶν χώροι, δέον ὅπως πληροῦν τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Μὴ γειτνιάζον με χώρους ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνυπάρχει πετρέλαιον ἢ ἕτερον εὐφλεκτον ὑλικὸν ἐκτὸς ἐὰν χωρίζονται ἀπ' αὐτῶν διὰ δύο μεταλλικῶν στεγανῶν διαφραγμάτων, ἀδιαπεράστων ὑπὸ ἀναθυμιάσεων καὶ σχηματιζόντων ἐνδιάμεστον ἀπομονωτικὸν χώρον ἀεριζόμενον καλῶς. Δύνανται ἀντιθέτως νὰ ὑπέρκεινται καταστρώματος κάτωθεν τοῦ οὐλοῦ μεταφέρεται πετρέλαιον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ κατὰστρωμα τοῦτο εἶναι στεγανόν, φέρει ἐπαρκῆ ἐπίστρωσιν καὶ δὲν ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος ἀνθρακοποθύρις, ἐξαεριστικὸν ἢ ἕτερον πρὸς τὸν ὑποκείμενον χώρον.

β) Μὴ εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ κοινοχρήστων ἀποχωρητηρίων ἢ μετὰ χώρων ἐντὸς τῶν ὁποίων φυλάσσονται ὑλικά τοῦ πλοίου ὑποκείμενα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς ἢ ἀναδίδοντα ἐπιβλαβὴ ἢ δυσάρεστον ὁσμὴν ἢ γενικῶς παρουσιάζοντα κίνδυνον διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἢ ὑγείαν τῶν ἐπιβατῶν ἢ ἐν γένει καθιστώντα οὐχὶ ἄνεστον τὴν διαμονὴν των.

γ) Προστατεύονται ἐκ τῆς θερμοκρασίας, τοῦ λεβητοστασίου, μηχανοστασίου ἢ οἰουδήποτε ἑτέρου μεγάλης θερμοκρασίας χώρου, ὥστε αὕτη νὰ μὴ εἶναι μεγαλύτερα τῆς θερμοκρασίας τῆς κρατούσης εἰς τοὺς λοιποὺς χώρους τῇ βοηθείᾳ ἐπαρκoῦς συστήματος ἀερισμοῦ.

Ὡς ἐπαρκὴς προστασία δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐπένδυσις τῶν διαφραγμάτων τῶν χώρων τούτων διὰ μονώσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Π., ἐξασφαλιζούσης τὴν μὴ μετάδοσιν θερμότητος πρὸς τοὺς χώρους τούτους, ἀποκλειομένης τῆς αὐξήσεως τῆς θερμοκρασίας ἄνω τῶν 33° C.

δ) Προστατεύονται ἐπαρκῶς ἐκ τῆς θερμότητος καὶ ἐφιδρώσεως τῶν ἐλασματινῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, τῶν διαφραγμάτων ἢ τοῦ ὑπερκειμένου ἐλασματινοῦ καταστρώματος.

Ὡς ἐπαρκὴς θεωρεῖται ἡ καθολικὴ ἐπένδυσις τῶν πλευρῶν καὶ τῆς ὀροφῆς διὰ καταλλήλου μονώσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Π.

Ἡ δι' ἐπιχρίσεως φελλοῦ ἢ ἑτέρας ἰσοδυνάμου μονωτικῆς οὐσίας προστασία δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατ' ἐξαιρέσιν μόνον διὰ χώρους ἐνδιαίτησεως ἐπιβατῶν Γ' θέσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως προκειμένου μὲν περὶ κλινῶν, παρ' ἐκάστην κλίνην καὶ εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ πλοίου ἢ τὸ ἐλασματινὸν διάφραγμα ὑπάρχει καὶ μονωτικὴ ἐπένδυσις ἰκανοῦ πάχους εἰς ὕψος 0,45 μ. ὑπὲρ τὸν σκελετὸν τῆς κλίνης, προκειμένου δὲ περὶ χώρων ἄνευ κλινῶν ἢ ἐπένδυσις αὕτη ὑφύεται καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ διαμερίσματος ὑπὲρ τὸ δάπεδον εἰς ὕψος 1,00 μ.

ε) Ἡ θερμοκρασία εἰς οἰονδήποτε σημεῖον χώρου ἐνδιαίτησεως ἐπιβατῶν ἀνεξαρτήτως θέσεως μὴ ὑπερβαίνει κατὰ 5° τὴν θερμοκρασίαν τοῦ περιβάλλοντος πάντως οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν 33° C.

στ) Μὴ διέρχονται μέσῳ αὐτῶν ἀτμογῶγοι σωλῆνες πετρελαίου καὶ σωλῆνες ἐξαγωγῆς καυσαερίων.

Τυχόν διερχόμενοι ἀεραγωγοί, ἀγωγοί ἡλεκτροφόρων καλωδίων, σωληνώσεις ὕδατος καὶ ἀποχετεύσεως καὶ λοιπαὶ σωληνώσεις, δέον ὅπως τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Π. νὰ ἐπενδύονται καταλλήλως καὶ νὰ ἀσφαλιζονται κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου διαρροῆς ἢ ἄλλης ἀνωμαλίας.

ζ) Ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ ἐπαρκῶν θυρῶν εἰσόδου ἢ καθόδου μετὰ κλιμάκων ἐπαρκῶς φωτιζομένων ἀναλόγως τῆς θέσεως αὐτῶν. Αἱ καθόδοι καὶ αἱ κλίμακες, αὐτῶν τοποθετοῦνται, κατὰ τὸ διάμηκες τοῦ πλοίου δέον δὲ αὐταὶ νὰ εἶναι ἐσωτερικαί.

Ὡς ἐπαρκεῖς θεωροῦνται αἱ καθόδοι καὶ αἱ κλίμακες ὅταν ἂνὰ 50 ἐπιβάτας προβλεπεται μία κλίμαξ πλάτους τοῦλάχιστον 1,20 μ. καὶ κατ' ἐλάχιστον 4 τοιαῦται δι' ἀριθμὸν

200 ἐπιβατῶν καὶ ἄνω. Αἱ ὡς ἄνω κλίμακες δέον νὰ τοποθετοῦνται καταλλήλως ἐντὸς καθόδων ὑπὸ κλίσιν οὐχὶ μείζονα τῶν 45° μὲ ἐπαρκῆ ἐλεύθερον χώρον εἰς τὸ κατώφλιον αὐτῶν καὶ νὰ εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ καταλλήλων χειραγωγῶν. Εἰς περίπτωσιν σόδαρων δυσκολιών εἰς ἐν κατὰστρωμα δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κλίσις μέχρις 60°.

Ἐν περιπτώσει ἐπαλλήλων καταστρωμάτων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλιμάκων κατὰ κατὰστρωμα τὸ σύνολον τῶν διὰ τῶν κλιμάκων τούτων ἐξυπηρετούμενων ἐπιβατῶν.

η) Ἐφ' ὅσον ὑφίστανται στόμια κυτῶν ἢ ἑτερα ἀνοίγματα εἰς τὰ ὑπάρχοντα πλοῖα ἐντὸς χώρων ἐνδιαίτησεως, δέον νὰ λαμβάνονται τὰ κατάλληλα μέτρα προστασίας τῶν ἐπιβατῶν.

θ) Τὰ πλευρικὰ τοιχώματα τῶν διαμερισμάτων ἐπιβατῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων θέσεων νὰ εἶναι καλῶς ἐχρωματισμένα ἢ ἐπενδεδυμένα διὰ καταλλήλου ὑλικοῦ. Τὰ δάπεδα δέον νὰ εἶναι κατεσκευασμένα ἐκ καταλλήλου ἀδιαποτίστου ὑλικοῦ δυνάμενα νὰ διατηρῶνται καθαρά διὰ πλύσεως ἢ στίλβώσεως κλπ. καὶ νὰ μὴ παρουσιάζουν φθορὰς ἢ ἑτέρας ἀνωμαλίας.

ι) Νὰ διαθέτουν κατάλληλον ἔγαντι θερμότητος μόνωσιν ὅπου τοῦτο ἀπαιτεῖται ἵνα ἐπιτυγχάνεται θερμοκρασία ὡς ἐν ἐδαφίῳ (ε) τῆς παρούσης παραγράφου.

ια) Ἡ ἐπίστρωσις τῶν δαπέδων τῶν διὰ τοὺς ἐπιβάτας διατιθεμένων κλειστῶν χώρων δέον νὰ ἀποτελῇται ἐξ ὑλικῶν δυσθερμαγωγῶν καὶ ἀντιηχητικῶν ἐπιδερτικῶν πλύσεως καὶ στίλβώσεως.

ιβ) Αἱ θύραι τῶν θαλαμίσκων δέον νὰ φέρουν χειρολαβὰς καὶ κλειθρα εὐχεροῦς χρήσεως πλὴν ὅπου δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων (Ε.Ε.Π.) ἡθελε καθορισθῇ ἡτιολογημένως ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀπαραίτητον. Εἰδικοὶ κόρακες ἢ ἀνασταλαεῖς εἰς τὰς θύρας τῶν θαλαμίσκων δέον νὰ ἐπιτρέπωσιν τὴν παραμονὴν τούτων ἡμικονικτῶν.

2. Ἀποκλείεται ἡ παραλαβὴ ζώων ὑπὸ ἐπιβατηγῶν πλοίων.

3. Ἡ παράγραφος στ' καὶ ζ' δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ὑπάρχοντα πλοῖα.

Ἄρθρον 9.

Ἀερισμός, θέρμανσις, φωτισμός χώρων ἐνδιαίτησεως.

1. Οἱ πρὸς ἐνδιαίτησιν τῶν ἐπιβατῶν προοριζόμενοι χώροι, δέον νὰ ἀερίζονται ἐπαρκῶς διὰ φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ ἀερισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον προβλεπόμενα ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἐν λόγῳ χώρων εἰς τὰ ἄρθρα 12, 17, 20 καὶ 25 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Τὰ συστήματα τεχνητοῦ ἀερισμοῦ καὶ ἐξαερισμοῦ ἢ κλιματισμοῦ δέον νὰ εὐρίσκονται ἐν λειτουργίᾳ εἰς τοὺς λιμένας ἀφετηρίας καὶ προορισμοῦ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι διὰ εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ πλοίου ἐπιβάται, ἄλλως διὰ τίθενται ἐν λειτουργίᾳ μίξ τοῦλάχιστον ὥραν πρὸ τοῦ ἀπόλου τοῦ πλοίου. Εἰς τοὺς λιμένας ἐνδιαμέσων προσεγγίσεων τὰ συστήματα ἀερισμοῦ κλπ., διὰ εὐρίσκονται πάντοτε ἐν λειτουργίᾳ.

3. Πάντες οἱ προοριζόμενοι διὰ τὴν ἐνδιαίτησιν τῶν ἐπιβατῶν ἐστεγασμένοι χώροι δέον νὰ θερμαίνονται ἐπαρκῶς.

Ἰνα θεωρηθῇ ἐπαρκὴς ἡ θέρμανσις, δέον ὅπως ἅπαντες οἱ ἄνω χώροι ἐπιβατῶν, ἀνεξαρτήτως θέσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐστεγασμένοι θερμαίνονται δι' ἐγκαταστάσεως κεντρικῆς θέρμανσεως ἢ συστήματος κλιματισμοῦ ἢ ἑτέρου μέσου ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων ἐξασφαλιζομένης ἐντὸς τῶν χώρων σταθερὰς θερμοκρασίας τοῦλάχιστον 18° βαθμῶν Κελσίου ἢ ἐξωτερικῆ θερμοκρασία εἶναι 0° βαθμ. Κελσίου.

4. Εἰς πάντας τοὺς προοριζομένους διὰ τὴν ἐνδιαίτησιν τῶν ἐπιβατῶν χώρους, δέον νὰ ἐξασφαλίζεται φυσικὸς ἢ τεχνητὸς φωτισμός ὡς κάτωθι:

α) Φυσικὸς Φωτισμός. Μέσῳ παραφωτίδων, ἀναφωτίδων ἢ παραθύρων δυνάμενων νὰ παρέχῳσι τοιαύτην ἔντασιν φωτός, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἄνετος ἀνάγνωσις εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τοῦ φωτιζομένου χώρου.

β) Τεχνητὸς Φωτισμός. Εἰς χώρους μὴ ἐπαρκῶς φωτιζομένους φυσικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς χώρους ἐνδιαίτησεως κατὰ τὴν νύκτα, δέον

να παρέχεται ηλεκτρικός φωτισμός επαρκούς έντασης δια φωτιστικών σωμάτων καταλλήλως προφυλασσομένων. Ως επαρκής φωτισμός θεωρείται ο εξασφαλίζων την άνετον ανάγνωση εις εινδύποτε σημείον του χώρου.

5. Ειδικότερα προβλέπεται περί των φωτιστικών μέσων, άτινα δέον να υπάρχουν εις έκαστον των χώρων ενδιαιτήσεως αναφέρονται εις τὰ άρθρα 13, 20 και 25 του παρόντος Κανονισμού.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΟΛΟΛΕΙΜΕΝΟΙ ΕΝΔΙΑΙΤΗΣΕΩΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Άρθρον 10.

Επιφάνεια θαλαμίσκων.

1. Θαλαμίσκοι πολυτελείας (LUX). Επί του άνωτάτου καταστρώματος ή επιφάνεια έκάστου θαλαμίσκου συμπεριλαμβανομένου και του τυχόν διατιθεμένου προθαλάμου και των χώρων υγείνης δέον να είναι προκειμένου περί πλοίων Υπερωκεανίων τουλάχιστον 20 τετραγωνικά μέτρα. Λοιπών επιβατηγών πλοίων έξωτερικού και άκτοπλοίας τουλάχιστον 10 τετραγωνικά μέτρα. Είς θαλαμίσκους πολυτελείας μονοκλίνους αί άνωτέρω επιφάνειαι μετρούνται κατά 30ο)ο. Τα τοιχώματα των θαλαμίσκων πολυτελείας δέον άπαραιτήτως να είναι έπενδεδυμένα δια καταλλήλου διακοσμητικού ύλικού έγκρίσεως Επιθεωρήσεως Έμπορικων Πλοίων.

2. Θαλαμίσκοι Α' θέσεως. Η δι' έκαστον επιβάτην διατιθεμένη επιφάνεια, δέον να είναι τουλάχιστον 2 τετραγωνικά μέτρα. Όπωςδήποτε ή επιφάνεια έκάστου μονοκλίνου θαλαμίσκου, δέον να μήν είναι μικρότερα των 4 τ.μ., έκάστου δέ δικλίνου θαλαμίσκου δέον να είναι τουλάχιστον 6 τ.μ.

3. Θαλαμίσκοι Β' θέσεως. Η δι' έκαστον επιβάτην διατιθεμένη επιφάνεια δέον να είναι τουλάχιστον 1,75 τ.μ. Προκειμένου περί τετρακλίνων θαλαμίσκων ή επιφάνεια των 6 τ.μ. κρίνεται επαρκής. υπό την προϋπόθεσιν ότι θα υφίσταται αναγκαία έλευθέρα επιφάνεια δια την κίνησιν των εντός του θαλάμου ενδιαιτωμένων.

4. Θαλαμίσκοι Τουριστικής θέσεως. Η διατιθεμένη επιφάνεια δέον να είναι τουλάχιστον 1,50 τ.μ. δι' έκαστον των τεσσάρων πρώτων επιβατών και τουλάχιστον 1,30 τ.μ. δι' έκαστον των υπόλοιπων. Ούδεις θαλαμίσκος δύναται να έχη επιφάνειαν μικρότεραν των 3,1)2 τ.μ.

5. Διά τόν προσδιορισμόν των επιφανειών των θαλαμίσκων Γ' θέσεως δέον να ληφθούν υπ' όψιν αί έν άρθρω 29 του παρόντος Κανονισμού προβλεπόμεναι διατάξεις περί αριθμού επιβατών Γ' θέσεως.

6. Χώρος καταλαμβανόμενος υπό κλινών, έρμαρίων, καθισμάτων κλπ. θα περιλαμβάνεται εις τόν υπολογισμόν της επιφανείας. Δέν θα περιλαμβάνονται μικροί ή άνωμάλου διαμορφώσεως χώροι, οτινες δέν δύνανται να προστεθούν άποτελεσματικώς εις τόν προς έλευθέραν κυκλοφορίαν διατιθέμενον χώρον ή δέν δύνανται να χρησιμοποιηθούν δια την τοποθέτησιν επίπλων.

7. Προκειμένου περί Υπερωκεανίων πλοίων αί κατά τας παρ. 2, 3, 4 επιφάνειαι αυξάνονται κατά 30ο)ο.

8. Το παρόν άρθρον δέν εφαρμόζεται προκειμένου περί υπαρχόντων πλοίων.

Άρθρον 11.

Κλίναι.

1. Οί θαλαμίσκοι πολυτελείας δέον να φέρουν σύγ' περισσοτέρας των δύο κλίνας διαστάσεων τουλάχιστον 1,90 μ. Χ 0,75 μ. μή υπερκειμένας άλλήλων, πολυτελούς κατασκευής αίσθητός διαφερούσης της κατασκευής και εξοπλισμού των κλινών των θαλαμίσκων Α' θέσεως.

2. Οί θαλαμίσκοι Α' θέσεως δύνανται να είναι κατά ποσοστόν επί συνολικού αριθμού αυτών μέχρι 35 ο)ο τρίκλινοι και τετρακλινοί, και οί υπόλοιποι δικλινοί ή μονόκλινοί. Αί κλίναι της θέσεως ταύτης δέον όπως είναι διαστάσεων τουλάχιστον 1,90 μ. 0,75 μ. άρίστης έμφανίσεως και εφωδιασμένα δια κλινωστρωμνών μετ' έλατηρίων ή εξ άφρώδους ύλικού.

3. Οί θαλαμίσκοι Β' θέσεως δέον να φέρουν μέχρι τέσσαρας κλίνας διαστάσεων έκαστης τουλάχιστον 1,90Χ0,70 μ.

4. Αί εις θαλαμίσκους τουριστικής και τρίτης θέσεως κλίναι δέον να είναι διαστάσεων τουλάχιστον 1,90Χ0,70 μ. Προκειμένου περί μη υπερωκεανίων πλοίων ο αριθμός των κλινών έκάστου των θαλαμίσκων τούτων δέν δύναται να υπερβαίνη τούς 75 υπό τόν όρον όμως ότι οί άνδρες θα ενδιαιτώνται κεχωρισμένως των γυναικών. Είς την τουριστικήν θέσιν άπάντων των επιβατηγών πλοίων ο αριθμός των κλινών εις έκαστον θαλαμίσκον δέν δύναται να υπερβαίνη τας 6.

5. Απαγορεύεται ή τοποθέτησις πέραν των (2) υπερκειμένων κλινών άνεξαρκήτως του ύψους του χώρου ως καί, εις τό αυτό επίπεδον παράλληλος τοποθέτησις δύο ή περισσοτέρων κλινών, έφ' όσον δέν υφίσταται μεταξύ τούτων κενός χώρος όστις δέν δύναται να είναι μικρότερος των 0,90 μ.

6. Προκειμένου περί υπερκειμένων κλινών, ή άνω επιφάνεια της κάτω κλίνης δέον να απέχη του διαπέδου τουλάχιστον 0,30 του μέτρου, ή άνω κλίνη της όροφης τουλάχιστον 0,80 και ή μεταξύ των άπόστασις να είναι τουλάχιστον 0,80 μ.

6. Αί υπερκειόμεναι κλίναι, δέον να φέρωσιν προστατευτικών πλευρικών σανίδωμα ύψους 0,10 μ. υπερθεν της άνω επιφανείας της κλινωστρωμνής εκτεινόμενον εις τό ήμισυ περίπου της προς την κεφαλήν έξωτερικής πλευράς αυτών.

7. Επί έπαλλήλων κλινών, κάτωθι του πλέγματος της υπερκειμένης κλίνης, δέον να τοποθετηται χώρισμα έν ξύλου, ύφασματος ή έτέρου καταλλήλου ύλικού, προς φύλαξιν εκ της κόνεως.

8. Ανάκλιντρον έντός θαλαμίσκου δέν δύναται να χρησιμοποιηθί ώς κλίνη, ειμή μόνον εάν έχη τας κανονικάς διαστάσεις ως αύται αναφέρονται έν ταις προηγουμέναις παραγράφοις 1—4 και δύναται να μετατραπή εις κανονικήν κλίνην μετά των προβλεπομένων δια την αντίστοιχον θέσιν έφοδίων.

9. Δι' έκαστον επιβάτην μετά κλίνης ή ανάκλιντρον παρέχονται επαρκή κλινωσκεπάσματα, σινδόνια, καλύμματα προσκεφάλαιων και προσόψια εις ποιότητα ανάλογον προς θέσιν. Αί κλινωστρωμναι και τά προσκεφάλαια δέον να είναι πάντοτε καλής ποιότητος και άμέμπτου καθαριότητος και να περιβάλλωνται υπό ειδικών καλυμμάτων, έναλλασσομένων μετὰ των σινδονίων.

10. Προκειμένου περί των ήδη διατιθεμένων επί των υπαρχόντων πλοίων κλινών και μέχρι της αντικαταστάσεώς των, ήτις δέον να πραγματοποιηθί έντός εξαμήνου από της ήμερομηνίας έναρξεως ισχύος του παρόντος Κανονισμού, δέν εφαρμόζονται αί περί διαστάσεων αυτών διατάξεις του παρόντος άρθρου, αλλά αί τοιαύται αί καθοριζόμεναι δια του έγκριθέντος υπό 5702)1935 άποράσεως Υ.Ε.Ν. Κανονισμού.

Άρθρον 12.

Άερισμός θαλαμίσκων.

1. Είς έκαστον θαλαμίσκον πολυτελείας (LUX) Αης θέσεως και Βας θέσεως δέον να υπάρχει σύστημα διοχετεύσεως άέρος δια καταθλίψεως μέσω άεραγωγών, ώστε να εξασφαλίζονται 5 τουλάχιστον άλλαγαί άέρος ώριαίως, πλην των περιπτώσεων εκείνων καθ' ός άπαιτείται να εξασφαλισθί ή κατά τό άρθρον 8 θερμοκρασία.

2. Έσωτερικοί θαλαμίσκοι Α' και Β' θέσεως δύνανται να γίνωσι δεκτοί υπό τόν όρον ότι ο άερισμός θα είναι ηύξημένος κατά 50 ο)ο.

3. Θαλαμίσκοι Τουριστικής και Γ' θέσεως δέον να διαθέτουν είτε α) τεχνητόν άερισμόν δια συστήματος καταθλίψεως άέρος ως έν παρ. 1 ώστε να εξασφαλίζονται 5 τουλάχιστον άλλαγαί άέρος ώριαίως, ή β) σύστημα κλιματισμού.

4. Εάν εκ της διαρρυθμίσεως του πλοίου επιβάλλεται δια τόν κοιτωνισμόν των επιβατών δευτέρας και τουριστικής θέσεως ή χρησιμοποίησις και καταστρώματος οτινος αί παραφωτίδες, λόγω μικρού ύπερ την ίσαλον ύψους δέν είναι δυνατόν να παραμείνωσι άνοιχταί κατά την διάρκεια του πλοΰ, αύτη θέλει επιτρέπηται υπό τούς κάτωθι όρους:

α) Αί παραφωτίδες δέν θα λογίζονται ως μέσα φυσικού άερισμού.

β) Δέον να προβλέπονται άρτίως λειτουργούντα μέσα τεχνολογικού άριστου είτε δι' έγκαταστάσεως κλιματισμού, είτε δια καταθλίψεως άερος εξασφαλίζόμενων 10 άλλαγών ώριαίως.

5. 'Ο έξαερισμός τών θαλαμίσκων δια εξασφαλίζεται δια καταλλήλων άνοιγμάτων εις τας θύρας.

"Αρθρον 13.

Φωτισμός θαλαμίσκων.

1. Είς τούς θαλαμίσκους πολυτελείας, και Αης και Βας θέσεως δέον να υπάρχουν:

α) Λαμπτήρ ειδικώς κεκαλυμμένος έγγυς του προσκεφαλαίου εκάστης κλίνης μετά ιδιαιτέρου διακόπτου.

β) Λαμπτήρ άνωθεν του καθρέπτου καλυπτόμενος δια γαλακτοχρόου ή άλλου καταλλήλου άνταυγαστήρος.

γ) Γενικός λαμπτήρ δια τόν φωτισμόν του δωματίου καλυπτόμενος όμοίως δια καταλλήλου άνταυγαστήρος.

δ) Λήψις ήλεκτρικού ρεύματος (πρίζα) εις κατάλληλον περί τόν καθρέπτην σημείον δια τυχόν χρῆσιν ήλεκτρικών συσκευών (ξυριστικών μηχανών κλπ.).

2. Είς τούς θαλαμίσκους Τουριστικής και Γ' θέσεως δέον να υπάρχει γενικός λαμπτήρ δια τόν φωτισμόν του δωματίου καλυπτόμενος δι' άνταυγαστήρος.

"Αρθρον 14.

Εφόδια θαλαμίσκων.

1. Έντός εκάστου θαλαμίσκου άνεξαρτήτως θέσεως δέον να διατίθεται:

α) Κάλαθος άγρήστων.

β) Υποδοχαί έμετοδοχείων μετά ισαρίθμων τουλάχιστον χαρτίων έμετοδοχείων προς εξυπηρέτησιν άπάντων τών εν τῷ θαλάμῳ έπιβατών.

γ) Φιάλαι ύδατος εις έπαρκή αριθμόν και άνα εν ποτήριον δι' εκάστον έπιβάτην, τοποθετημένα εντός ειδικών ενθεμάτων. Προκειμένου περί πλοίων εκτελούντων πλόας εις τροπικά κλίματα δέον να τοποθετώνται «THERMOS».

δ) Τεφοδοχεία, κρεμάστραι κλπ. εις ικανόν αριθμόν προς εξυπηρέτησιν τών εν θαλάμῳ ένδιαιτωμένων ατόμων.

ε) Καθίσματα εκ ταπεταρίας δια τήν Α' και Β' θέσιν (ή ξύλινα δια τήν τουριστικήν και Γ' θέσιν), εν δια τούς μονακλίνους θαλαμίσκους και δύο δια τούς λοιπούς.

στ) Μία κινήτη κλίμαξ δι' εκάστην υπερκειμένην κλίνην δια τήν άνοδον τών έπιβατών.

ζ) Κώδων κλήσεως θαλαμηπόλου ύπερθεν εκάστης κλίνης Α' και Β' θέσεως και τουλάχιστον εις άνα εξ έπιβάτας δια τήν Τουριστικήν και Γ' θέσιν.

2. Οί θαλαμίσκοι πολυτελείας δέον να διαθέτουν επίπλωσιν πολυτελοῦς εμφάνισης και εν γένει εξοπλισμόν τοιαύτης κατασκευής ώστε ή ύπεροχῇ του από τόν εξοπλισμόν τῆς Α' θέσεως να είναι καταφανής. Ειδικώτερον οί θαλαμίσκοι πολυτελείας δέον, πέραν τών εν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ εφοδίων, να διαθέτουν:

α) Εύρύχωρον ήματιοθήκην μετ' αναλόγων κρεμαστρών δια τήν φύλαξιν του ήματισμού του έπιβάτου.

β) Μικρά έρμάρια δια τήν έναπόθεσιν τών άτομικών ειδών εκάστου έπιβάτου.

γ) Μικρόν γραφεῖον ή τουαλέτταν μετά καθρέπτου και κχ-θίσματος ταπεταρίας.

δ) Ένθεμία δια τήν έναπόθεσιν έντύπων κλπ.

ε) Τάπητα καλύπτοντα τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς έπιφανείας του θαλάμου.

στ) Μικρούς τάπητας έμπροσθεν τῆς κλίνης εκάστου έπιβάτου.

ζ) Ραδιόφωνον ή συσκευήν μεγαφώνου, ρυθμιζόμενου εκ του θαλάμου.

η) Έσωτερικόν τηλέφωνον, έφ' όσον υπάρχει εις τὸ πλοῖον έσωτερική έγκατάστασις.

θ) Κατάλληλον περσίδα (παραπέτασμα) προς κάλυψιν του παραθύρου.

3. Έντός εκάστου θαλαμίσκου Α' και Β' θέσεως τὰ πλοία δέον πλην τών εν τῇ παραγράφῳ 1 του παρόντος άρθρου εφοδίων να διαθέτουν:

α) Εύρύχωρον ήματιοθήκην μετ' αναλόγων κρεμαστρών δια τήν φύλαξιν του ήματισμού εκάστου τών έπιβατών.

β) Νιπτήρα εκ πορσελάνης καλής κατασκευῆς μετά κρου-νών θερμού και ψυχρού ύδατος.

γ) Καθρέπτην άνωθεν του νιπτήρος, μετ' ένθεμίου προκειμένου περί Α' θέσεως δια τήν τοποθέτησιν τών άτομικών ειδών του έπιβάτου.

δ) Έν τουλάχιστον, τριώνων σάπωνος.

ε) Μικρόν τραπέζιον (κομοδίον) δια τούς θαλαμίσκους Α' θέσεως ή και έντοιχισμένον πτυσσόμενον τοιοῦτον δια τούς θαλαμίσκους Β' θέσεως και εάν ό χώρος τὸ έπιτρέπει και δια τούς θαλαμίσκους τών λοιπών θέσεων.

στ) Μικρόν ένθέμιον ή δικτυωτόν. Ύπερθεν εκάστης κλίνης, κατάλληλον δια τήν τοποθέτησιν μικροαντικειμένων (ει-θλίον κ.λπ.).

ζ) Μικρόν κατάλληλον τάπητα έμπροσθεν τών κλινών.

"Αρθρον 15.

Ειδικά απαιτήσεις θαλαμίσκων πολυτελείας.

1. Έκαστος θαλαμίσκος πολυτελείας δέον όπως:

α) Εύρίσκεται άπραιτήτως μακράν τών μηχανοστασίων λεδητοστασίων, μαγειρείων, άποθήκων κ.λπ.

β) Χωρίζεται εκ τών λοιπών θαλαμίσκων δια καταλλήλου μονωτικής ύλης εις τρόπον ώστε να μη μεταδίδεται εν αυτοῖς θόρυβος συνήθους έντάσεως.

γ) Έχη εύρύ παράθυρον προς τήν θάλασσαν ή προς διά-δρομον άνοικτόν προς τήν θάλασσαν.

δ) Διαθέτη ιδιαιτερον διαμέρισμα ύγιεινῆς εις τὸ όποιον να υπάρχουν:

1. Μία λεκάνη άποχωρητηρίου ως έπίσης έτέρα τύπου «Μπιντε» άφρότεραι εκ πορσελάνης Εύρωπαϊκού τύπου μετά καταλλήλου συστήματος άποπλύσεως.

2. Λουτήρ ή καταιωνιστήρ μετά παραπετάσματος.

3. Δικτυωτόν επί του θάπεδου εκ ξύλου ή εκ πλαστικής ύλης.

4. Προσόψια, σάπων, χάρτης ύγιεινῆς, άπομηκτικά κ.λπ. εφόδια.

5. Νιπτήρ εκ πορσελάνης μετά κρου-νών ψυχρού και θερ-μού ύδατος και συστήματος προσιμῆσεως.

6. Καθρέπτης άνωθεν του νιπτήρος μετά ένθεμίου δια τήν τοποθέτησιν τών άτομικών ειδών ύγιεινῆς του έπιβάτου.

2. Οί θαλαμίσκοι πολυτελείας δέον να φέρωσιν άνωθεν τῆς εισόδου διακριτικήν έπιγραφήν και να χαρακτηρίζονται ως «θάλαμοι πολυτελείας» εις τὸ Πρωτόκολλον Έπιθεωρή-σεως.

"Αρθρον 16.

Ειδικά απαιτήσεις θαλαμίσκων Α' και Β' θέσεως.

1. Οί θαλαμίσκοι Α' θέσεως δέον να εύρίσκονται μακράν του μηχανοστασίου—λεδητοστασίου ή του χώρου δι' οῦ διερχε-ται ή καπνοδόχος και εις θέσιν τοιαύτην ώστε κατά τήν μετά-βασιν εξ αυτών προς τούς κοινοχρήστους χώρους, να μη άπαι-τήται διέλευσις μέσω άνοικτών ή άπροφυλάκτων χώρων ή χώρων καταλαμβανόμενων υπό έπιβατών τών λοιπών θέσεων.

2. Οί θαλαμίσκοι Α' και Β' θέσεως, δέον να χωρίζονται μεταξύ των εις τρόπον ώστε να μη μεταδίδεται θόρυβος συ-νήθους έντάσεως εξασφαλίζόμενου εν άνάγκη τούτου και δια καταλλήλου μονωτικού ύλικού.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Κοινόχρηστοι Χώροι.

"Αρθρον 17.

Έστιατόρια. Αΐθουσα παραμονῆς. Άναψυκτήρια.

1. Δέον όπως διατίθενται προς χρῆσιν έπιβατών Α' θέσεως περιλαμβανομένων και τών ένδιαιτωμένων εις θαλαμίσκους πολυτελείας έστιατόρια, αΐθουσαι παραμονῆς και άναψυκτή-ρια πληροῦντα τούς κάτωθι όρους:

α) Εύρισκονται εις τοιαύτην θέσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὥστε διὰ τὴν εἰς τοὺς χώρους τούτους μετάβασιν νὰ μὴ ἀπαιτῆται ἡ διέλευσις διὰ μέσου χώρων προοριζομένων διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῶν λοιπῶν θέσεων. Αἱ αἰθούσαι παραμονῆς καὶ τὰ ἀναψυκτήρια, αἵτινα δύνανται νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὰς αἰθούσας παραμονῆς, θέον νὰ εὐρίσκωνται ἐπὶ ἢ ὑπὲρ τὸ κύριον κατάστρωμα.

β) Εἰς τὰ ἐστιατόρια νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ταυτόχρονος ἐστίασις τοῦλάχιστον τοῦ 1)2 προκειμένου περὶ πλοίων Ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ 1)3 προκειμένου περὶ ἀκτοπλοϊκῶν τῶν ἐπιβατῶν Α' θέσεως. Δι' ἑκάστην δὲ ἐστιαζόμενον νὰ διατίθεται ἐπιφάνεια ἑκατέρωθεν τοῦλάχιστον 1,20 τ.μ. καὶ νὰ διατίθεται κάθισμα ἢ τμήμα πλευρικοῦ ἀνακλίντρου, μήκους 0,50 μ. τμήμα δὲ τραπέζης 0,60 μ. μήκους.

γ) Αἱ διαστάσεις τῶν αἰθουσῶν παραμονῆς θέον νὰ εἶναι τοιαῦται, ὥστε ν' ἀντιστοιχοῦν τοῦλάχιστον 0,50 τ.μ. ἐπιφανείας ἀνὰ ἐπιβάτην.

Εἰς ταύτας θέον νὰ διατίθενται μόνιμα ἢ κινητὰ καθίσματα περιλαμβανομένων προκειμένου περὶ ἀκτοπλοϊκῶν καὶ τῶν τῆς τραπεζαρίας, δι' ἃντεον παραμονὴν τοῦ συνόλου τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν Α' θέσεως.

δ) Εἰς τὰς αἰθούσας παραμονῆς θὰ ὑπάρχῃ ἐγκατάστασις μεγάλου ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, ραδιογραφηφόφωνον ὡς καὶ ἑτέρα μετὰ ψυχγωγίας τῶν ἐπιβατῶν καὶ μικρὰ διδασκαλὴν.

ε) Τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὰ ἐστιατόρια τραπεζομάνθyla εἶναι ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος καλῆς ποιότητος, νὰ διατηρῶνται καθαῖρα καὶ εἰς καλὴν κατὰστασιν καὶ ν' ἀντικαθίστανται καθ' ἑκάστην χρῆσιν. ἀπαγορευμένης τῆς χρήσεως ἐφθαρμένων τοιούτων.

2. Δέον ὅπως διατίθενται πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν Βας θέσεως ἐστιατόρια καὶ αἰθούσα παραμονῆς πληροῦντα τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Θὰ διαθέτουν χώρους διὰ ταυτόχρονον ἐστίασιν τοῦλάχιστον τοῦ 1)3 τῶν ἐπιβατῶν ἐνιαίως καὶ Β' θέσεως. Δι' ἑκάστον ἐστιαζόμενον θέον νὰ διατίθεται κατ' ἐλάχιστον 1,00 τ.μ. ἐπιφανείας, κάθισμα ἢ τμήμα πλευρικοῦ ἀνακλίντρου μήκους 0,45 μ. καὶ ν' ἀντιστοιχῇ μήκος τραπέζης τοῦλάχιστον 0,50 μ.

β) Αἱ διαστάσεις τῶν αἰθουσῶν παραμονῆς θέον νὰ εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ ἀντιστοιχοῦν τοῦλάχιστον 0,30 τ.μ. ἐπιφανείας ἀνὰ ἐπιβάτην Β' θέσεως. Εἰς ταύτας θέον νὰ διατίθενται μόνιμα ἢ κινητὰ καθίσματα περιλαμβανομένων προκειμένου περὶ ἀκτοπλοϊκῶν καὶ τῶν τῆς τραπεζαρίας δι' ἃντεον παραμονὴν τοῦ συνόλου τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν Β' θέσεως.

γ) Θὰ πληροῦν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐδαφίων δ' καὶ ε' τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν Τουριστικῆς θέσεως, θέον ὅπως διατίθενται χώροι πρὸς ἐστίασιν ἢ παραμονὴν τῶν ἐπιβατῶν πληροῦντος τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Διὰ τὴν ἐστίασιν καὶ ἐν γένει παραμονὴν τῶν ἐπιβατῶν Τουριστικῆς θέσεως θ' ἀντιστοιχῇ ἐπιφάνεια δι' ἑκάστον ἐπιβάτην 0,40 τ.μ. καὶ μέχρι τῶν πρώτων 50 ἐπιβατῶν.

β) Ἡ θέσις τῶν ὡς ἄνω χώρων θέον νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατόν ἐγγὺς τῶν θαλάμων τουριστικῆς θέσεως.

γ) Εἰς τοὺς χώρους τούτους θέον νὰ διατίθενται τραπέζια καὶ μόνιμα ἢ κινητὰ καθίσματα ἢ ἀνάκλιντρα ἐπαρκῆ διὰ τὴν ταυτόχρονον ἐστίασιν τοῦ 1)3 τοῦλάχιστον τῶν ἐπιβατῶν τουριστικῆς θέσεως. Πρὸς τοῦτο θέον ὅπως ἀντιστοιχῇ δι' ἑκάστον ἐστιαζόμενον μήκος μὲν τραπέζης 0,40 μ. καθίσματα δὲ διαστάσεων 0,40 X 0,40 μ.

4. Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν Γ' θέσεως, θέον ὅπως διατίθεται αἰθούσα εὐρισκόμενη ἐντὸς τῶν χώρων ἐνδιατείνεως ἐπιβατῶν Γ' θέσεως, κατὰλλήλως διὰ τὴν ἐστίασιν καὶ παραμονὴν ἀριθμοῦ οὐχὶ μικροτέρου τοῦ 30 ο) τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν χειμερινῆς περιόδου Γ' θέσεως, προκειμένου περὶ ἀκτοπλοϊκῶν καὶ 40 ο) τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ Γ' θέσεως προκειμένου περὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων ἐξωτερικοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέον νὰ διατίθενται τραπέζια καὶ μόνιμα ἢ κινητὰ καθίσματα.

5. Διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἀρθρον χώρων Αης καὶ Βας θέσεων, Τουριστικῆς καὶ Γ' θέσεων θέον νὰ ὑπάρχῃ σύστημα καταλλήλως ἀέρος καταλλήλως διατεταγμένον ἐξασφαλίζοντος τοῦλάχιστον 12 ὠριαίας ἀλλαγῆς ἀέρος ἢ σύστημα κλιματισμοῦ.

6. Αἱ παράγραφοι 1 (β), 2 (α), 3 (γ) καὶ 5 τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ὑπάρχοντα πλοία.

Ἄρθρον 18.

Διάδρομοι.

1. Οἱ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν προοριζόμενοι διάδρομοι τῶν χώρων ἐνδιατείνεως θέον νὰ πληροῦν τὰς κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Νὰ εἶναι καθαροῦ πλάτους οὐχὶ μικροτέρου τοῦ 1,10 μ.
β) Νὰ φέρουν χειρολαβὰς πρὸς συγκράτησιν τῶν ἐπιβατῶν.
γ) Νὰ τηρῶνται πάντοτε ἐλευθεροὶ ἀποσκευῶν ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐμποδιζόντων τὴν κυκλοφορίαν.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τοὺς διαδρόμους, αἰθούσας, ἐστιατόρια καὶ λοιποὺς κοινοχρήστους χώρους τοποθέτησις πτυσσόμενων κλινῶν, κλινιστρώμενων κλπ. πρὸς διαφυγνότερευσιν ἐπιβατῶν.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1α δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ ὑπαρχόντων πλοίων.

Ἄρθρον 19.

Χώροι παραμονῆς ἐπιβατῶν ἐπὶ ἀνοικτῶν καταστρωμάτων.

1. Ἐκάστη θέσις τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων θέον νὰ διαθέτῃ χώρους παραμονῆς τῶν ἐπιβατῶν ἐπὶ ἀνοικτῶν καταστρωμάτων διαχωριζομένους καταλλήλως μετὰξὺ τῶν ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν ἐξαρρέσει τῶν τοιούτων χώρων Τουριστικῆς καὶ Τρίτης θέσεων, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ εἶναι ἐνιαῖοι.

2. α) Εἰς τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ χώρους ἐκάστης θέσεως θέον νὰ διατίθενται πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν πτυσσόμενα καθίσματα καλύπτοντα κατ' ἐλάχιστον ὄριον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν, ὀριζόμενον εἰς 70ο) ο) διὰ τὴν πρώτην, 60ο) ο) διὰ τὴν δευτέραν καὶ 50ο) ο) διὰ τὴν Τουριστικὴν καὶ τρίτην θέσιν. Διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως ἀντὶ καθισμάτων, διατίθενται καὶ ξύλινα ἔδρανα μετ' ἐρεσινώτου.

β) Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνωτέρω καθισμάτων θέον εἰς τοὺς χώρους τούτους νὰ ἀναλογῇ πρὸς ἑκάστον κάθισμα ἐπιφάνεια τοῦλάχιστον 0,60 τ.μ. διὰ τὴν πρώτην, 0,55 διὰ τὴν δευτέραν καὶ 0,50 διὰ τὴν τουριστικὴν καὶ τρίτην θέσιν.

3. Εἰς τὰ πλοία ἐξωτερικοῦ, θέον νὰ διατίθενται διὰ τὴν Αην καὶ Βαν θέσιν ἐπὶ πλέον χώροι ἐλευθέρων καταστρωμάτων περιπάτου ἐπαρκοῦς μήκους καὶ πλάτους τοῦλάχιστον 1,5 μ.

4. Προκειμένου περὶ ὑπαρχόντων πλοίων ἢ παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν ἐφαρμόζεται.

Ἄρθρον 20.

Χώροι Ὑγιεινῆς.

1. Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιβατῶν θέον νὰ ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐπρόστοιτοι κοινόχρηστοι χώροι ὑγιεινῆς, ἐπιστρωμένοι διὰ πλακιδίων ἢ ἐτέρου καταλλήλου ὑλικῶν ἢ ἐλασιοχρωματισμένοι διὰ ἀνοικτοχρόου χρώματος ἐπιθεκτικοῦ πλυσίως. Οὗτοι θέον νὰ εἶναι κατανεμημένοι ἀναλόγως κατὰ καταστρώματα εἰς ἅπαντας τοὺς χώρους καταλλήλως ἐπιβατῶν καὶ νὰ εὐρίσκωνται πλησίον τῶν θαλαμίσκων.

2. Εἰδικώτερον θέον νὰ ὑπάρχουν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν ἀποχωρητήρια εἰς ἀριθμὸν καὶ ὑπὸ ὅρους ὡς κατωτέρω προβλέπεται.

Α) Διὰ τὴν Α' καὶ Β' θέσιν.

α) Δέον ν' ἀντιστοιχῇ ἐν ἀποχωρητηρίῳ ἀνὰ 8 ἐπιβάτας κατὰ θέσιν.

Ἰδιαίτερα ἀποχωρητήρια θαλαμίσκων ὑπολογίζονται μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιβατῶν δι' οὓς προορίζονται. Τὰ κοινόχρηστα ἀποχωρητήρια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν δύο (2).

β) Ἡ ἐπιφάνεια ἐκάστου ἀποχωρητηρίου δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 1,20 μ².

γ) Αί λεκάναι θά είναι εύρωπαικού τύπου εκ πορσελάνης μετά καθίσματος και καλύμματος. Η συνεχής παροχή ύδατος δέον να εξασφαλίζεται δια συστήματος καταλλήλου εύχρηστου και αποτελεσματικού κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων. Παροχή ύδατος ἐλεγχουμένη δια στρόφιγγος, δὲν ἐπιτρέπεται.

δ) Πρὸ ἐκάστου ἀποχωρητηρίου ἢ συγκροτήματος ἀποχωρητηρίων δέον νὰ ὑπάρχῃ προθάλαμος ἐπιφανείας, ἴσως τοῦλάχιστον πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν ἀποχωρητηρίων, διατιθεμένου ἀριθμοῦ νιπτήρων μετὰ καθρέπτου καὶ λοιπῶν ἐφοδίων ὑγιεινῆς ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀποχωρητηρίων.

ε) Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποχωρητηρίων δέον ὅπως διατίθεται διὰ θήλας ἄτομα. Δέον νὰ ὑπάρχῃ χωριστὴ εἴσοδος διὰ τοὺς προθαλάμους ἀποχωρητηρίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Εἰς τὴν εἴσοδον ἐκάστου προθαλάμου, δέον νὰ ὑπάρχωσιν ἐπιγραφαὶ δεικνύουσαι ἐὰν τ' ἀποχωρητήρια προορίζονται διὰ χρῆσιν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

στ) Κοινοὶ προθάλαμοι δι' ἀποχωρητήρια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δὲν ἐπιτρέπονται.

ζ) Εἰς ἕκαστον προθάλαμον ἀποχωρητηρίων ἀνδρῶν δέον ὅπως ὑπάρχωσι λεκάναι οὐρητηρίων μετ' αὐτομάτου συστήματος ροῆς ύδατος, ἀριθμοῦ ἴσου πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν περὶ τὸν προθάλαμον ἀποχωρητηρίων.

Β) Διὰ τὴν τουριστικὴν θέσιν.

α) Πλησίον τῶν θαλάμων δέον νὰ εὐρίσκονται ἀποχωρητήρια κατ' ἀναλογίαν ἐνὸς πρὸς 25 ἐπιβάτας καὶ πάντως οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν δύο (ἐν δι' ἄνδρας καὶ ἐν διὰ γυναῖκας προβλεπομένης χωριστῆς εἰσόδου ἐν αὐτοῖς).

β) Ἡ ἐπιφάνεια ἐκάστου ἀποχωρητηρίου δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 1,20 μ2.

γ) Πρὸ ἐκάστου ἀποχωρητηρίου δέον ὅπως ὑπάρχωσι πινακίδες ἐμφαίνουσαι τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ παρ' ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

δ) Εἰς τὰ ἀποχωρητήρια καὶ τὰ ὑπάρχοντα οὐρητήρια δέον ὅπως ὑπάρχῃ κατάλληλον εύχρηστον καὶ αποτελεσματικὸν σύστημα παροχῆς ύδατος ὑπὸ πίεσιν.

ε) Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν τουριστικῆς θέσεως ὑπερβαίνει τοὺς 25 δέον νὰ ὑπάρχῃ πρὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἀποχωρητηρίου ἀνδρῶν προθάλαμος φέρων δύο λεκάνας οὐρητηρίων, ἐκ πορσελάνης.

Γ) Διὰ τὴν Γ' θέσιν.

α) Δέον νὰ προβλέπονται τέσσαρα (4) ἀποχωρητήρια δι' ἀριθμὸν ἐπιβατῶν μέχρις 100, ἕξ (6) δι' ἀριθμὸν ἐπιβατῶν ἀπὸ 100—200 ἐνῶ διὰ 200 ἐπιβάτας καὶ ἄνω, αὐξήσεις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποχωρητηρίων κατ' ἀναλογίαν ἐνὸς ἀνὰ 50 ἐπιβάτας, κατανεμόμενα ἐξ ἴσου μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, προβλεπομένης χωριστῆς εἰσόδου ἐν αὐτοῖς.

β) Τὰ ἀποχωρητήρια δὲν δύναται νὰ ἔχουν ἐπιφάνειαν μικρότερα τῶν 1,20 τ. μ.

γ) Πρὸ ἐκάστου διαθέτοντος χωριστὴν εἴσοδον ἀποχωρητηρίου δέον ὅπως ὑπάρχωσι πινακίδες ἐμφαίνουσαι τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ παρ' ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

δ) Εἰς τὰ ἀποχωρητήρια καὶ τὰ ὑπάρχοντα οὐρητήρια δέον ὅπως ὑπάρχῃ κατάλληλον εύχρηστον καὶ αποτελεσματικὸν σύστημα παροχῆς ύδατος ὑπὸ πίεσιν.

ε) Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Γ' θέσεως ὑπερβαίνει τοὺς 50 δέον νὰ ὑπάρχῃ πρὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἀποχωρητηρίου ἀνδρῶν προθάλαμος φέρων τρεῖς λεκάνας οὐρητηρίων, ἐκ πορσελάνης.

3. Δέον ὡσαύτως νὰ διατίθενται λουτρὰ καὶ καταιωνιστήρες ὡς κατωτέρω:

Λουτρὰ — Καταιωνιστήρες.

Α'. Διὰ τὴν Α' καὶ Β' θέσιν.

Δέον νὰ ὑπάρχουν διαμερίσματα λουτρῶν ἢ καταιωνιστηρίων διαθέτοντα χωριστὴν εἴσοδον ἅτινα δέον νὰ ὦσιν ἴσης ἐπιφανείας πρὸς τὴν τῶν ἀποχωρητηρίων, τοποθετημένα εἰς παρακειμένους τούτων χώρους, ἐφωτισμένα διὰ παροχῆς θερ-

μοῦ καὶ ψυχροῦ ύδατος καὶ συστήματος προσμίξεως, κεχωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ κατανεμημένοι εἰς θέσεις κατ' ἀναλογίαν ἐνὸς πρὸς 20 ἐπιβάτας Α' θέσεως καὶ ἐνὸς πρὸς 50 ἐπιβάτας Β' θέσεως.

Β' Διὰ τὴν Τουριστικὴν καὶ Γ' θέσιν.

α) Δέον νὰ διατίθενται διαμερίσματα λουτρῶν ἢ καταιωνιστηρίων εἰς ἀναλογίαν ἐνὸς πρὸς 75 ἐπιβάτας.

β) Πάντως τὰ διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως διατιθέμενα διαμερίσματα λουτρῶν ἢ καταιωνιστηρίων δύνανται νὰ μὴ ὑπερβαίνουν συνολικῶς τὰ τέσσαρα (4) προκειμένου περὶ πλοίων ἐξωτερικοῦ ἢ τὰ δύο (2) προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν πλοίων.

Διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως τῶν ἀκτοπλοϊκῶν ἐν γένει πλοίων δύνανται νὰ μὴ προβλέπονται διαμερίσματα λουτρῶ ἢ καταιωνιστηρίων.

γ) Εἰς τὰ διαμερίσματα καταιωνιστηρίων δέον ὅπως ὑπάρχῃ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ύδωρ ὡς ἐπίσης καὶ σύστημα προσμίξεως τοῦ ύδατος.

4. α) Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν δέον ἐπίσης νὰ διατίθενται ἐντὸς προθαλάμων ἀποχωρητηρίων ἢ χώρων ὑγιεινῆς, νιπτήρες εἰς ἀριθμὸν τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς 50)ο τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν ἐκάστης Α', Β' καὶ Τουριστικῆς καὶ 20)ο διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως.

β) Ὡς κανονικὴ λεκάνη νιπτήρος θεωρεῖται ἡ ἰσοδύναμος πρὸς στρογγύλην τοιαύτην διαμέτρου κατ' ἐλάχιστον 0,40 μ. διὰ τὴν Α' καὶ Β' θέσιν καὶ 0,30 μ. διὰ τὴν Τουριστικὴν καὶ Γ' θέσιν.

γ) Οἱ νιπτήρες Α' καὶ Β' θέσεως δέον νὰ εἶναι ἐκ πορσελάνης.

5. Ἀπαντες οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου χώροι ὑγιεινῆς, δέον νὰ ἔχωσι πλήρη μέσα ἐξαιετισμοῦ, ἥτοι σύστημα ἀναρροφῆσεως ἀέρος (ἐξαιετισμοῦ) εἰς τοὺς προθαλάμους.

Δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν τὸ σύστημα ἀναρροφῆσεως, ἐφ' ὅσον αἱ παραφωτίδες δύνανται νὰ παραμένουν ἀνοιχταὶ καὶ ἐν πλῶ, ἀνεξαρτήτως καιρικῶν συνθηκῶν. Τὰ ἐσλώματα τῶν παραφωτίδων τούτων δέον νὰ εἶναι ἀδιαφανῆ.

Παραφωτίδες ἀποχωρητηρίων ἢ λουτηρίων πρὸς διαδρόμους ἢ λοιποὺς κοινοχρήστους χώρους δὲν ἐπιτρέπονται.

6. Ἀπαντες οἱ χώροι ὑγιεινῆς δέον νὰ φωτίζονται ἐπαρκῶς διὰ λαμπτήρων κεκαλυμμένων δι' ἀνταυγαστηρίων.

7. Προκειμένου περὶ τῶν ἡδὴ ὑφισταμένων ἐπὶ τῶν ὑπάρχοντων πλοίων χώρων ὑγιεινῆς δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀλλὰ αἱ τοιαῦται αἱ καθοριζόμεναι διὰ τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ 5702)1935 ἀποφάσεως Ὑ.Ε.Ν. Κανονισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Κυλικεῖον — Μαγειρεῖα — Ψυγεῖα —

Δεξαμεναὶ ποσίμου ύδατος.

Ἄρθρον 21.

Κυλικεῖα.

1. Εἰς ἕκαστον ἐπιβατηγὸν πλοῖον δέον νὰ διατίθενται εἰς τὴν Α', Β', Τουριστικὴν, Γ' θέσιν κεχωρισμένως κυλικεῖον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιβατῶν. Τὸ κυλικεῖον Τουριστικῆς καὶ Γ' θέσεως δύναται νὰ εἶναι ἐνιαῖον.

2. Τὸ δάπεδον δέον νὰ εἶναι λεῖον καὶ ἐξ ἀδιαποτίστου ὑλικοῦ, καὶ οἱ τοῖχοι ὡς καὶ ἡ ὀροφή ἐλαιοχρωματισμένοι ἐπιμελῶς.

3. Αἱ ἐπιφάνειαι σεβιρίματος (πάγκοι) νὰ εἶναι ἐξ ἀδιαποτίστου καταλλήλου ὑλικοῦ ὥστε νὰ διατηρῶνται πάντοτε καθαροί.

4. Εἰς ἕκαστον κυλικεῖον δέον νὰ διατίθεται κρουνοὺς συνεχῶς ροῆς ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ύδατος ὡς καὶ σύστημα ἀποχετεύσεως.

5. Πάντα τὰ τρόφιμα (τυροί, γλυκίσματα, ἄρτος, ἄλλα τικὰ κλπ.) δέον νὰ εὐρίσκονται ἐντὸς καταλλήλου προθήκης, ὥστε νὰ προστατεύονται ἀπὸ τὰ ἔντομα καὶ τὸν κονιορτόν.

Ἐντὸς προδηγῶν ἢ κυτίων δέον νὰ φυλάσσονται καὶ τὰ σκεύη τοῦ κυλικείου.

6. Δέον νὰ ὑφίσταται ἐγκατάστασις θερμοῦ ρέοντος ὕδατος διὰ τὴν ἐκπλυσιν τῶν σκευῶν.

7. Ἐκαστον κυλικεῖον δέον νὰ διαθέτῃ κατάλληλον ψυγεῖον.

Ἄρθρον 22.

Μαγειρεῖα.

1. Οἱ χώροι τῶν μαγειρείων δέον νὰ εὐρίσκωνται εἰς καταλλήλους χώρους καὶ νὰ διαθέτουν ἐπιφάνειαν καὶ ἐξοπλισμὸν ἀνάλογον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν οὓς πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσουν.

2. Ἐντὸς τῶν μαγειρείων δέον νὰ ὑπάρχῃ δοχεῖον ἀπορριμμάτων μετὰ ποδοκινήτου καλύμματος.

3. Πλοῖα ἐκτελοῦντα πλόας ἐξωτερικοῦ δέον νὰ διαθέτουν εἰδικὸν χώρον παρασκευῆς γλυκιμάτων (Ζαχαροπλαστεῖον).

4. Ὡσαύτως τὰ πλοῖα τῆς προηγουμένης παραγράφου δέον ὅπως διαθέτουν ἐντὸς καταλλήλου χώρου μηχανήματα παρασκευῆς ἄρτου.

Ἄρθρον 23.

Ψυγεῖα.

Τὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα δέον νὰ εἶναι ἐφοδιασμένα διὰ καταλλήλων ἡλεκτρικῶν ψυγείων ἅτινα δέον νὰ διατηρῶνται καθαρά καὶ νὰ ἔχωσι συνεχῆ καὶ σταθερὰν ψύξιν, ὡς καὶ θάλαμον καταψύξεως. Τὰ ψυγεῖα δέον νὰ ἔχωσιν ἐπάρκειαν χώρου, ὥστε νὰ διαχωρίζωνται καταλλήλως αἱ διάφοροι κατηγορίαι τροφίμων.

Ἄρθρον 24.

Δεξαμεναὶ ποσίου ὕδατος.

1. Ἀπασαὶ αἱ δεξαμεναὶ ποσίου ὕδατος, δέον νὰ εἶναι κατασκευασμέναι ἐκ μετάλλου καὶ νὰ φέρωσι πῶμα κενώσεως καὶ ἀνθρωποθυρίδα διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν.

2. Ὅμοιως δέον νὰ φέρωσι σωλῆνα ἐξαερισμοῦ ἐφηρμοσμένον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ εἰσέρχωνται ξένα σώματα.

3. Αἱ δεξαμεναὶ δέον νὰ καθαρίζωνται ἐπιμελῶς καὶ νὰ ἐπιχρίωνται διὰ γαλακτώδους τσιμέντου (Γαλλικῆς Γῆς) τοῦλάχιστον ἑξαπλάσιον τοῦ ἔτους ἢ ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον παραμένει ἐν λιμένι πλεόν τῶν ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν, εἰς ἀπάσας δὲ τὰς περιπτώσεις ὅσας ἢ ἢ Ε.Ε.Π. ἤθελε κρίνει τοῦτον ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 25.

Ἀερισμὸς καὶ φωτισμὸς κυλικείων, μαγειρείων καὶ λοιπῶν διαμερισμάτων ἐν γένει προοριζομένων πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐπιβατῶν.

1. Οἱ ἐν ἄρθροις 21 καὶ 22 χώροι ὡς καὶ οἰοδήποτε χώροι διαμερισμάτων προοριζομένων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιβατῶν (διανομεῖα, κουρεῖα, καταστήματα καὶ λοιπαὶ αἴθουσαι πλὴν ἐκείνων δι' ἃς ρητῶς ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ προβλέπεται) δέον ὅπως ἀερίζωνται ἐπαρκῶς διὰ τεχνητοῦ ἀερισμοῦ ἥτοι:

α) Διὰ ἀναλόγου ἀριθμοῦ παραφωτίδων ἢ παραθύρων δυναμένων νὰ παραμένωσιν ἀνοικταὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς θαλάσσης ἢ πρὸς διαδρόμους ἀνοικτοὺς πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς θαλάσσης.

β) Διὰ συστήματος παροχῆς καταλλήλου τεχνητοῦ ἀερισμοῦ ἐξασφαλίζονται 12 ὥριαίτι ἀλλάχαι ἀέρος ἀναλόγως τοῦ χώρου.

Εἰς τὰ μαγειρεῖα δέον νὰ ἐξασφαλίζωνται 15 εἰσχωγὰ καὶ 15 ἐξαχωγὰ ἀέρος ἀνὰ ὥραν.

2. Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω γῶροι δέον νὰ φωτίζωνται ἐπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων διὰ λαμπτήρων καλυπτομένων καταλλήλως.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Καθορισμὸς ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Α' θέσεως.

1. Ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Α' θέσεως εἶναι ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν διατιθεμένων μονίμων καὶ πλήρως ἐφοδιασμένων κλινῶν πληρούντων τὰς προϋποθέσεις τοῦ Κανονισμοῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Α' θέσεως ἐπὶ πλοίων ἀκτοπλοΐας ὅσας ταῦτα ἐκτελοῦν ἡμερινοὺς πλόας ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς:

Εὐρίσκεται ἡ ἐλευθέρα ἐπιφάνεια τοῦ θαπέδου ὅλων τῶν αἰθουσῶν τοῦ πλοίου καταλλήλων διὰ τὴν παρεπιπλοῦν τῶν ἐπιβατῶν Α' θέσεως πληρουσῶν τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ οἷον αἰθουσῶν παρεπιπλοῦν, ἀναψυκτηρίων κ.λ.π. ἐξαιρουμένων πάντως τοῦ διαδρόμου, προθαλάμων καὶ θαλαμίσκων κατακλίσεως ἐπιβατῶν.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐλευθέρας ταύτης ἐπιφανείας προσμετροῦνται καὶ ὁ καταλαμβάνομενος ὑπὸ τραπεζῶν ἀνακλίντρων, καθισμάτων κ.λ.π. χώρος.

Ἡ εὐρεθεῖσα ὡς ἄνω ἐλευθέρα ἐπιφάνεια εἰς τετραγωνικὰ μέτρα διαιρουμένη διὰ δύο, δίδει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον προστίθεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τῶν ἀναλογούντων εἰς τὰς διατιθεμένας κλίνας, συμφῶνως τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ οὗτος δὲ προκύπτων ἀριθμὸς ἀποτελεῖ τὸν ὅλκον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν Α' θέσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μετὰ τῶν κάτωθι ἐξαιρέσεων:

α) Διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐπιβατῶν Α' θέσεως διατίθενται τραπεζαὶ πρὸς ταυτόχρονον ἐστίασιν τοῦλάχιστον τοῦ 1)3 τοῦ ἀριθμοῦ τούτων.

β) Διατίθεται ἐλευθέρα ἐπιφάνεια καταστρωμάτων πρὸς ἀερισμὸν τῶν ἐπιβατῶν κατ' ἀναλογίαν 0,40 τ.μ. δι' ἑκαστον ἐπιβάτην καὶ πτυσσόμενα καθίσματα 60ο) ο ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν Α' θέσεως. Ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἐν τῷ πλοίῳ σύστημα κλιματισμοῦ ἢ ὡς ἄνω ἐπιφάνεια μειοῦται κατὰ 50ο) ο.

γ) Διατίθενται κλῖναι κατ' ἀναλογίαν 5ο) ο.

δ) Ἐφ' ὅσον διατίθενται καθίσματα ἀεροπορικοῦ τύπου μετὰ ρυθμιστικοῦ μοχλοῦ κινήσεως ἐρεισινώτου ἢ ἀπαιτουμένη ὡς ἄνω ἐν παραγράφῳ 2 ἐπιφάνεια κατ' ἐπιβάτην μειοῦται κατὰ 35ο) ο. Πάντως δέον νὰ ὑφίστανται διάδρομοι πλάτους 0,90.

Ἄρθρον 27.

Ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Β' θέσεως.

1. Ὁ ἀριθμὸς Β' θέσεως καθορίζεται ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Α' θέσεως (ἄρθρον 26 παραγρ. 1).

2. Ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Β' θέσεως ἐπὶ ἀκτοπλοϊκῶν πλοίων ὅσας ταῦτα ἐκτελοῦν ἡμερινοὺς πλόας, ὑπολογίζεται ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Α' θέσεως ἐπὶ τῶν ἰδίων πλοίων, συμφῶνως πρὸς τὴν παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μετὰ τῶν κάτωθι ἐξαιρέσεων:

α) Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 2 ἐλευθέρα ἐπιφάνεια τοῦ θαπέδου τῶν αἰθουσῶν Β' θέσεως τοῦ πλοίου διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1,5.

β) Διατίθεται ἐλευθέρα ἐπιφάνεια καταστρωμάτων κατ' ἀναλογίαν 0,30 τ.μ. κατ' ἐπιβάτην Β' θέσεως καὶ πτυσσόμενα καθίσματα εἰς ποσοστὸν 50ο) ο τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν. Ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἐν τῷ πλοίῳ σύστημα κλιματισμοῦ ἢ ὡς ἄνω ἐπιφάνεια μειοῦται κατὰ 50ο) ο.

γ) Διατίθενται κλῖναι κατ' ἀναλογίαν 5ο) ο.

δ) Ἐφ' ὅσον διατίθενται καθίσματα ἀεροπορικοῦ τύπου μετὰ ρυθμιστικοῦ μοχλοῦ κινήσεως ἐρεισινώτου ἢ ἀπαιτουμένη ὡς ἄνω ἐν παραγράφῳ 2 ἐπιφάνεια κατ' ἐπιβάτην μειοῦται κατὰ 35ο) ο. Πάντως δέον νὰ ὑφίστανται διάδρομοι πλάτους 0,90.

"Αρθρον 28.

1. Ο αριθμός επιβατών τουριστικής θέσεως καθορίζεται ως και ο αριθμός επιβατών Β' θέσεως (άρθρον 27' παρ. 1).

2. Ο αριθμός των επιβατών τουριστικής θέσεως επί άκτοπλοίων πλοίων όσakis ταύτα έκτελούν ήμερινούς πλόας καθορίζεται συμφώνως προς την παράγραφ. 2 του προηγούμενου άρθρου υπό την προϋπόθεση ότι ή έλευθέρα έπιφάνεια του δαπέδου των αΐθουσών τουριστικής θέσεως θά διαιρηται διά 1,25. Διατίθενται κλίναι κατ' αναλογία 50ο έκτος εάν ή άπαιτησις αυτή καλύπτεται από την Α' και Β' θέσιν.

Έφ' όσον διατίθενται καθίσματα άεροπορικού τύπου μετά ρυθμιστικού μοχλού κινήσεως έρεισινώτου ή άπλου άεροπορικού τύπου ή άπαιτουμένη ως άνω εν παραγράφω 2 έπιφάνεια κατ' επιβάτην μειούται κατά 350ο. Πάντως δέον νά υφίστανται διάδρομοι πλάτους 0,90.

3. Άκτοπλοϊκά πλοία των όποιων οί πλόες δέν υπερβαίνουν: τά 30 μίλλια ύποχρεούνται όπως διαθέτουν τέσσαρας κλίνας εις δύο θαλαμίσκους.

"Αρθρον 29.

Αριθμός επιβατών Γ' θέσεως.

1. Ο αριθμός επιβατών Γ' θέσεως χειμώνας επί πλοίων έξωτερικού και άκτοπλοϊκών πλοίων είναι ή αύτός μέ τον αριθμόν των εις θαλαμίσκους ή θαλάμους (DORMITORIES) Γ' θέσεως διατιθεμένων μονίμων κλινών ή άνακλιντρων ή καθισμάτων άεροπορικού τύπου. Είς τον αριθμόν τούτον προστίθεται υπό τας προϋποθέσεις τής έπομένης παραγράφου και ή αριθμός των ένδιαιτωμένων έντός των κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 7 χώρων, εύρισκόμενος διά διαιρέσεως τής εις τετραγωνικά μέτρα έλευθέρας έπιφανείας του δαπέδου των χώρων τούτων διά 1,35 υπό τον περιορισμόν, ότι εις τούς κλειστους τούτους χώρους δέον νά εξασφαλίζηται δι' έκαστον ένδιαιτωμένον επιβάτην έπιφάνεια διαστάσεων κατ' έλάχιστον 1,80 X 0,65 μ.

2. Πέραν των τυχόν διατιθεμένων θαλαμίσκων επιβατών Γ' θέσεως, δέον νά κατασκευάζωνται, έκτος των εν τή προηγούμενη παραγράφω προβλεπομένων χώρων επιβατών Γ' θέσεως, ειδικαί θέσεις κατάλληλοι διά την κατάκλισιν αυτών. Είς τας θέσεις ταύτας άπαγορεύεται ή τοποθέτησις άποσκευών, έμπορευμάτων κλπ.

Αί εν λόγω θέσεις δέον νά είναι εκ ξυλείας, ισχυράς κατασκευής και διατεταγμένα παράλληλως προς την έπιφάνειαν του καταστρώματος και εις ύψος 1,20 μ. τουλάχιστον, εις τρόπον ώστε νά δημιουργήται έλευθερος χώρος κατακλίσεως κατ' αναλογία 1,80 X 0,60 μ. δι' έκαστον επιβάτην.

Ανωθεν τής κατά τά ως άνω συνεχόμενης έπιφανείας δέον νά υπάρχη ύπερκειμένη σειρά ένθεμίων διά την τοποθέτησιν των άποσκευών των επιβατών.

Τάς ως άνω συνεχόμενας έπιφανείας δύναται νά άντικαταστήσων κλίναι έξ θύνης μετά μεταλλικού σκελετού, τοποθετούμεναι εν σειρά ή μία ύπερθεν τής άλλης και ούχι πλέον των δύο.

3. Επί πλέον ή καθορισμός αριθμού επιβατών χειμώνας επί των αυτών ως άνω πλοίων προϋποθέτει:

α) Αΐδουσιν εύρισκόμενν έντός των εν τή παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου προβλεπομένων χώρων, κατάλληλον διά την εστίασιν και παρμονήν αριθμού ούχι μικροτέρου του 300ο του συνολικού αριθμού επιβατών Γ' θέσεως χειμώνας.

Έντός τής ως άνω αΐθουσής δέον νά διατίθενται τράπεζαι και ξύλινα μόνιμα ή κινητά καθίσματα ή έδρανα έπαρκή διά τον ως άνω σκοπόν. Έντός των αΐθουσών τούτων δέν επιτρέπεται κατάκλισις επιβατών.

β) Έπιφάνειαν έλευθέρων καταστρωμάτων διά την παραμονήν επιβατών Γ' θέσεως άντιστοιχούσαν προς 0,50 τ.μ. δι' έκαστον επιβάτην.

Είς την ως άνω έπιφάνειαν δέον νά προστίθεται και έπιφάνεια καταστρώματος 0,50 τ.μ. δι' έκαστον επιβάτην τής

τυχόν ύπαρχούσης τουριστικής θέσεως έφ' όσον δέν διατίθεται διά τούς επιβάτας τής θέσεως τχύτης ιδιαιτερος χώρος εις έλευθερον κατάστρωμα.

γ) Ξύλινα έδρανα δέον νά διατίθενται επί των έλευθέρων καταστρωμάτων των διατιθεμένων διά την παρμονήν επιβατών τουριστικής και Γ' θέσεως ίκανά όπως άρκέσουν διά τό 1)2 τουλάχιστον του αριθμού αυτών.

4. Προκειμένου περί ύπαρχόντων πλοίων διά την κατασκευήν ειδικών θέσεων κατακλίσεως επιβατών Γ' θέσεως τάσσεται διετής προθεσμία από τής δημοσιεύσεως του παρόντος Κανονισμού διά την συμμόρφωσιν εις τας διατάξεις του παρόντος άρθρου και πάντως έντός έτους από τής δημοσιεύσεως του Κανονισμού δέον νά έχη καλυφθή τό 300ο των θέσεων κατακλίσεως επιβατών Γ' θέσεως.

5. Ένδεχομένη μείωσις του αριθμού Γ' θέσεως προκύπτουσα εκ τής έφαρμογής του παρόντος Κανονισμού, δύναται νά κλιμακωθή κατ' ίσομοιρίαν έντός τριετίας από τής δημοσιεύσεως του παρόντος Κανονισμού.

6. Ο αριθμός επιβατών Γ' θέσεως θέρους επί άκτοπλοϊκών πλοίων εύρίσκεται εάν εις τον αριθμόν Γ' θέσεως χειμώνας προστεθή και ή αριθμός των ένδιαιτωμένων επί έσκιασμένων χώρων, περί των ή παράγραφος 5 του άρθρου 3 του παρόντος Κανονισμού, μετά την άφαίρεσιν τής διά τούς επιβάτας των λοιπών θέσεων άπαιτουμένης έπιφανείας άερισμού.

Ο άνωτέρω αριθμός επιβατών έξευρίσκεται διά τής διαιρέσεως τής εν άρθρω 32 καθοριζόμενης ώφέλιμου έπιφανείας εις τετραγωνικά μέτρα διά 1,30 υπό τον περιορισμόν ότι εις τούς χώρους τούτους εξασφαλίζεται έπιφάνεια διαστάσεων 1,80 X 0,65. δι' έκαστον επιβάτην.

Διά τον καθορισμόν του συνολικού ως άνω αριθμού επιβατών Γ' θέσεως θέρους δέον νά προβλέπηται ή ύπαρξις αριθμού νιπτήρων και άποχωρητηρίων, ώστε ούτοι νά καλύπτουν τά καθοριζόμενα άντίστοιχα ποσοστά επί του συνολικού αριθμού επιβατών Γ' θέσεως θέρους.

7. Ο αριθμός επιβατών Γ' θέσεως χειμώνας και θέρους επί άκτοπλοϊκών πλοίων, όσakis έκτελούν ήμερινούς πλόας έφαρμοζόμενων των λοιπών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού εύρίσκεται εάν εις τον αριθμόν των τυχόν ύπαρχουσών κλινών και θέσεων περί των αΐ παραγράφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου προστεθή και ή εύρισκόμενος διά τής διαιρέσεως τής έπιφανείας των συμφώνως τή παραγράφω 3 και 4 του άρθρου 7 χώρων εις τετραγωνικά μέτρα διά 1,10. Προκειμένου περί πλοίων έκτελούντων πλόας 30 μιλίων, συμπεριλαμβανομένων και των κάτω των 50 κόνων τοιούτων, ή συντελεστής θά ύπολογίζεται εις 0,80.

"Αρθρον 30.

Ωφέλιμοι έπιφάνειαι.

Προς καθορισμόν επιβατών Γ' θέσεως.

1. Κατά τον ύπολογισμόν τής ώφέλιμου έπιφανείας έσκιασμένων χώρων προς ένδιαίτησιν επιβατών Γ' θέσεως, κειμένων επί έλευθέρου καταστρώματος έκπίπτονται πάντα τά έμπόδια, στόμια κυτών, άναφωτίδες, άνεμοδόχοι κλπ.

Οί άναγκαίοι χώροι διά την έκτέλεσιν των συνήθων χειρισμών του πλοίου ως και οί χώροι άερισμού επιβατών Α', Β' και Τουριστικής θέσεως.

2. Διά τον ύπολογισμόν τής έπιφανείας των καταστρωμάτων λαμβάνεται ύπ' όψιν τό ώφέλιμον μήκος αυτών, ήτοι τό μήκος μεταξύ των σημείων εκείνων από των όποιων κατά την κρίσιν τής έπιθεωρούσης άρχής δύναται τούτο νά χρησιμοποιηθή διά την ένδιαίτησιν επιβατών, τό δέ πλάτος μεταξύ των έσωτερικών χειλέων των ύδρορροών, των δρυφάντων ή άλλων σημείων.

3. Δέν ύπολογίζεται ως έπιφάνεια καταστρώματος κατάλληλος δι' ένδιαίτησιν επιβατών:

α) Τό κατάστρωμα προστέγου. Είς περίπτωσιν καθ' ήν τούτο ένούται μετά του καταστρώματος μεσοστέγου, ως όριον

μήκους του καταστρώματος προστέγου λαμβάνεται κατ' ἐλάχιστον τὸ 1)8 τοῦ μήκους τοῦ πλοίου λογιζομένου τούτου ἀπὸ τῆς στερείας. Εἰς ἣν ὅμως περίπτωσιν τὰ μηχανήματα καὶ τὰ λοιπὰ ὅργανα ἀγκυροβολίας καὶ ἀπάρσεως, ἐκτείνονται καὶ πέραν τοῦ μήκους τούτου, τὸ μήκος ἐκπιπτομένου χώρου ἀυξάνεται ἀναλόγως.

β) Τὰ στόμια κυτῶν καὶ ὁ περὶ αὐτὰ χώρος ὁ ἀναγκαιῶν διὰ τὸν χειρισμὸν τῶν βαρούλικων καὶ τῶν μηχανημάτων του.

γ) Τὰ μετὰξὺ τῶν ὑπερστεγασμάτων καὶ τοῦ δρυφάκτου τμήματα τῆς ἐπιφανείας ἐνδὲς καταστρώματος, ἐφ' ὅσον τὸ πλάτος αὐτῶν εἶναι ἔλασσον τῶν 0,90 μ. μετρούμενον ἐσωτερικῶς.

δ) Πᾶς ἕτερος χώρος ὅστις κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς καὶ διὰ λόγους ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας δὲν δύναται νὰ λογισθῇ κατάλληλος πρὸς ἐνδιαίτησιν.

4. Αἱ ἐπιφάνειαι καταστρωμάτων ἐπὶ τῶν ὑπερκατασκευασμάτων δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται διὰ παραμονὴν πρὸς ἀερισμὸν ἐπιβατῶν θέσεων, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ κατασκευὴ τῶν εἶναι ἐπαρκῶς ἰσχυρὰ καὶ ἡ εὐστάθεια τοῦ πλοίου ἐπιτρέπει τοῦτο.

Ἄρθρον 31.

Ἀριθμὸς ἐπιβατῶν πλοίων ἐκτελούντων περιηγητικὸς πλόας.

1. Ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν πλοίων ἐκτελούντων περιηγητικὸς πλόας καθορίζεται ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν διατιθεμένων κλινῶν.

2. Προκειμένου περὶ τοιούτων πλοίων ἐκτελούντων ἡμερησίους πλόας καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 27 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

ΜΕΡΟΣ 2.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

Περιορισμοί.

1. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ἐπιβατῶν οἰουδήποτε πλοίου δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν τὸν ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ πειράματος εὐσταθείας συμφώνως τῷ σχετικῷ Κανονισμῷ καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπιβατῶν

εἰς ὃν ἀντιστοιχοῦν τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τοῦ πλοίου σωστικὰ μέσα.

2. Διαπιστουμένης ἀτελοῦς ἢ ἀνεπαρκοῦς ἐφαρμογῆς διατάξεως τινὸς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπὶ οἰουδήποτε πλοίου, ἡ Ε.Ε.Π. ὑποχρεοῦται νὰ προβαίνει εἰς ἀνάλογον περιορισμὸν τοῦ ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν χώρων προκύπτοντος μεγίστου ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν.

3. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐν γένει διαμορφώσεως τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν Κανονισμὸς χώρων ἢ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν τίθεται ἐν κινδύνῳ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐπιβατῶν, ἡ Ἐπιθεώρησις Ἑμπορικῶν Πλοίων ἐπιβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν καὶ συμπληρώσεων πρὸς ἄρσιν τῆς διαπιστουμένης ἀνωμαλίας, παρεμποδίζουσα καὶ τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου μέχρις ἐκτελέσεως τῶν ὑποδεικνυομένων ἐργασιῶν.

4. Προκειμένου περὶ τῶν ὑπαρχόντων πλοίων ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται τοῦλάχιστον αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5702)1935 ἀποφάσεως ὙΕΝ ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 33.

Κυρώσεις.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4473)1965 «περὶ Ἑλέγχου Νησιπλοίας Ἐπιθεωρήσεως Ἑμπορικῶν Πλοίων κλπ.».

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 22 Ἰουλίου 1967

Ὁ Διευθυντὴς Ε.Ε.Π.

Πλοίαρχος (Α.Σ.) ΝΙΚ. ΜΙΧΑΛΙΤΣΙΑΝΟΣ

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400	Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:		
2. » » » Β'	»	350			
3. » » » Γ'	»	300			
4. » » » Δ'	»	500			
5. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300	1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
6. » » Παράρτημα	»	200	2. » » » Β'	»	17,50
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	750	3. » » » Γ'	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200	4. » » » Δ'	»	25.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500	5. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.			6. » » Παράρτημα	»	10.—
			7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
			8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ...	»	10.—
			9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:			10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν			Δραχ.	1.000
Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.			11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν			»	5.000
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200	Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.				
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000	1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.		500	
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000	2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»		200	
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	»	500	3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»		100	
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939 ..	»	100	4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»		500	
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000	5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»		500	
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500	II. Εἰς τὸ Δ' τεύχος καὶ Παράρτημα:				
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300	1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»		200	
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000	2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱματικῶν ὑδάτων ...	»		500	

Α'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφωνῶν πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (Πολυγρ. 185) καὶ 178048/5321) 31.7.65 (Πολυγρ. 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ, ἀποστέλλομενων δι' ἐπιταγῶν συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ